

smagazine

JANUÁR 2015/ 9

JOHN GREEN

**TETHYS A
THE SINNA
POSKYTLI
ROZHOVOR**

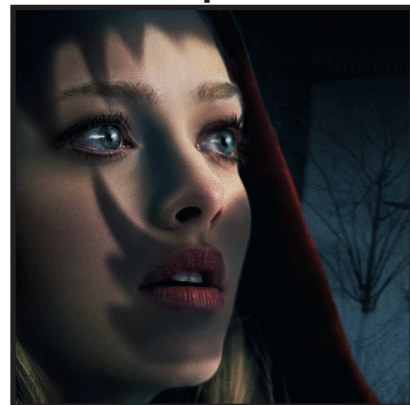
**AKO
NAPÍSAŤ
KNIHU**

**RED RIDING
HOOD**

*Happy
New Year*

OBSAH

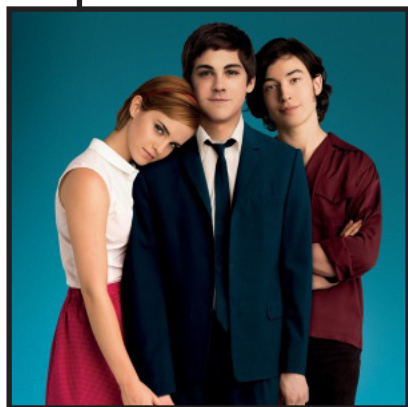
Slovo úvodom	3
Rozhovor s: Tethys	4
Rozhovor s: TheSinna	6
Dokončené poviedky, ktoré sa oplatí prečítať	8
Recenzia	10
Recenzia na poviedku	12
Vojna obálok	14
The 100	18
Kniha vs. film	22
Seriálový Paríž	24
Odporúčame	27
Autor	32
Knižné novinky	33
Ukážka z knihy	36
Typy a triky	40
Chcete sa pridať	44

22 Kniha
vs film

6

TheSinna a
jej tajomstvá

4

Tethys a jej
tajomstvá

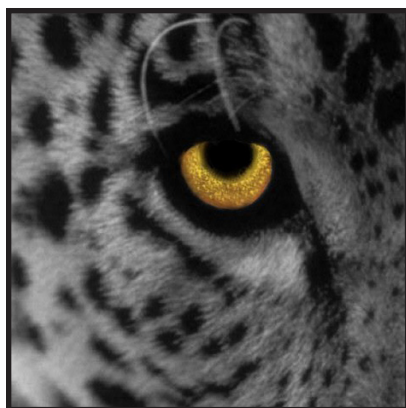
Autor

32

27

Odporúčame

Slovo úvodom

Milí čitatelia a autori!

Tím časopisu OurMagazine Vám prináša v poradí už deviate číslo. Opäť sme si pre Vás pripravili stránky nabité novými článkami v starých rubrikách, dokonca sme ich niekoľko aj oprášili a spomenuli si, že ešte stále existujú. Tradičné recenzie, rozhovory, či ďalší seriál Vás rozhodne neminú. Takisto by sme nemohli nespomenúť knižné novinky a k tomu sa dozviete, možno, niečo nové a svetoznámom spisovateľovi. Aby toho nebolo málo, máme pre vás aj novú rubriku v podobe recenzie na poviedku uverejnenú priamo na stránke. Takisto sme sa vrátili k rubrike Tipy a triky, v ktorej Vám možno trochu pomôžeme s neposlušnou a záletnou múzou. A nakoniec pre Vás máme prekvapenie, ale aké, to si už budete musieť prečítať a spolu s tým aj mnoho iného na stránkach v poradí už deviateho čísla nášho časopisu!

Tím OurMagazine

Na tomto čísle sa podieľali:

Lili

Millie

Izzie

Carol

Mima

Rozhovor s...

Tethysa

Tethys, v civilnom svete Berenika, je trinásťročná skvelá a nadaná autorka príbehov, medzi ktoré napríklad patria *Říkejte mi Wicky*, *Jamie a já* alebo *Můj (ne)mrtvej přítel*. Čo všetko o sebe ešte v rozhovore pre-

AKO SI SA DOSTALA K WEBU OURSTORIES?

Kdysi jsem četla blog jedné holky, co měla shodou okolností stejnou přezdívku, jakou jedna příspěvatelka na OS. Do Googlu jsem našla tu přezdívku a jako první mi vyjel právě profil té příspěvatelky. Zaujalo mě to a už jsem tu zůstala. :)

PRISPIEVALA SI AJ NA STMÍVANIEU?

Ne. Jednu dobu jsem tam chodila poměrně často – a to ne proto, že bych Twilight milovala, ale proto, že některé autorky dokázaly bravurně psát a z originálu zůstávaly jen jména. Věrná jsem ale vždycky byla jen OurStories. :)

AKO DLHO SA UŽ VENUJEŠ PÍSANIU?

Snad od doby, kdy umím psát. Moje úplně první dílo, pokud si vzpomínám, byla óda na jedno jméno, které se mi hrozně líbilo. K tomu jménu jsem si vymyslela charakter a pak už jsem jen psala a psala... :)

AKO VZNIKLA TVOJA PREZÝVKA?

Tethys je i jméno z jednoho příběhu z řecké mytologie, kterou mám moc ráda. Ale hlavně v době, kdy jsem se dostala na OS a uvažovala o zaregistrování, probírali jsme v zeměpisu první fáze Země – no, a Tethys je pramoře. :)

O ČOM PÍŠEŠ NAJRADŠEJ?

Jednoznačně o vtipných situacích. Často se mi stává, že v mém okolí se něco vtipného stane a já to hned šoupnu do nějaké povídky. :) Ale jinak ráda píšu o čemkoli – nemám

věcí mě ale napadá, když cestuju (a je jedno, jestli pěšky, letadlem, metrem nebo autem). A pak taky ve vaně. :D

ČO ŤA ZAUJME NA KNIHE ALEBO POVIEDKE AKO PRVÉ? PÚTAVÁ ANOTÁCIA ČI OBRÁZOK?

Název. Když to zní dobře nebo lákavě, přečtu si anotaci a nakoniec asi obrázek. Někdy taky ale jméno autora. Víím, že třeba Rowlingová je kvalita. :)

NAJOBĽUBENEJŠIE KNIHY?

Samozřejmě – láska mého života, Harry Potter. To můžu číst pořád dokola, jakékoli části v jakýkoli čas. Pak jsem si hodně oblíbila i Zlodějku knih od Markuse Zusaka, to mě dovedlo rozbrečet tak moc, že jsem musela knížku odložit a počkat, až mě ten záchvat přejde. Taky *Píseň ledu a ohně*, *Hostitel*, *Diamantová trilogie*... a hodně povídek. :)

KNIŽNÝ HRDINA, KTORÉHO MILUJEŠ A S KTORÝM BY SI SI VEDELA PREDSTAVIŤ SPO-

LOČNÝ ŽIVOT? :D

Ehm, jako první to byl asi Draco Malfoy. :D Pak se přidávali další a další... ale teď momentálně žeru herce. :D Michael Fassbender, pro jeho úsměv a ledové oči. Benedict Cumberbatch, protože má úžasně aristokratické rysy a úžasně charisma. Tom Hiddleston, protože je to vážně sexy padouch. :D A tak bych

ráda malé děti, jedna z mých povídek je o dětech, upíry taky moc nemusím a zrovna o jednom píšu. Když ke mně přijde múza, je jedno, o čem to je.

ODKIAE ČERPÁŠ NÁPADY/INŠPIRÁCIU?

Z okolí, ze snů, z různých filmů a knížek... snad z čehokoli. Nejvíc

mohla pokračovat... Ale z knižních asi Robb Stark. :)

KTORÁ POVIEDKA NA NAŠOM WEBE ĽA NAPOSLEDY ZAUJALA NATOEKO, ŽE SA UŽ TERAZ NEMÔŽEŠ DOČKAŤ NA POKRAČOVANIE?
Hodně čtu povídky i z jiných webů, než je ten náš – a pak knížky. :) Teď to je asi Icebergs od Fluffy. Skvělá vtipná oddychovka, která má poslední vydanou kapitolu dost napínavou (asi tak, jako to může u oddychové povídky být :D), tak doufám, že se už brzy dočkáme další. :)

MÁŠ RADŠEJ JEDNODIELNE POVIEDKY, ČI POVIEDKY NA POKRAČOVANIE?
To ani neumím říct. Mám ráda obojí, protože obě mají něco do sebe. Kapitlovka je „běh na dlouhou trať“, jak pro čtenáře, tak pro autora. To čekání na další kapitolu je někdy nekonečné. :D Jednorázovky zase umí lépe vystihnout tu atmosféru a občas zanechají větší dojem, protože všechno na čtenáře vysypou najednou. :)

HAPPY ALEBO SAD END?
Jako čtenář sad end, ale myslím, že některé autorky (jak u povídek, tak v knihách) udělají z konce oddy-

chovky doslova drama, kdy pozabíjí polovinu postav a tu druhou dají do vězení nebo odstěhují někam pryč ve snaze ukázat, že život není pohádka. To není, ale když celá povídka směřuje k tomu, aby končila šťastně, jsem radši, když to tak doopravdy skončí. A jako autor otevřený konec. Ráda udržuju čtenáře v napětí. :)

NAJOBĚUBENEJŠIE FILMY A SERIÁLY?

Tak to bude na dlouho. :D Ze seriálů Game of Thrones, Sherlock, Supernatural, How I met you mother, Arrow, Big Ben Theory. Někdy se ráda podívám i na Přátele, Simpsonovy a Dva a půl chlapa – tyhle ale jen s dabingem. Simpsonovy v originále nejsou ono. :) A z filmů je to třeba Počátek, 300: Bitva u Thermopyl, Matrix, Láska nebeská (můj oblíbený vánoční :)), Avengers, IronMan, X-Meni, Harry Potter... :)

ČO TY A HUDBA?

Poslouchám téměř všechno, záleží na tom, jakou mám náladu. Fakt nemusím One Direction a Justina Biebera, ale jinak snesu opravdu všechno. :) Mezi mé oblíbence patří Ed Sheeran, OneRepublic, Robbie Williams (u toho se mi skvěle píše

:)), a poslední dobou i 5 Seconds Of Summer. A to jsem nikdy nebyla na takový ty klučičí kapely, ale tohle jsou sympatáci s hudbou, která se moc neoposlouchá. :)

NO A TERAZ TROŠKU ZO SÚKROMIA. :)ŠTUDUJEŠ, ČI UŽ PRACUJEŠ?

Ne, jsem hrdý student. :D A nemůžu se dočkat, až to budu mít za sebou. :)

NAJOBĚUBENEJŠIE JEDLO?

Cokoli, co se dá jíst. :D Jídlo miluju. Obzvlášť můžu těstoviny, všechno, co uvaří moje maminka, a čokoládu. :)

JE EŠTE NIEČO, ČO BY SI NÁM O SEBE PREZRADILA?

Ani ne. :) Snad jen to, že hrozně ráda piju kávu a cestuju, dívám se na filmy a spím. :D A taky se spousta mých kamarádů diví, proč jsem se rozhodla, že budu dělat korekturu – protože nesnáším pravopisné chyby a při čtení to i ruší. I když... možná jsem prostě jenom divná. :D Děkuju za rozhovor! :)

Millie

TheSinna, ktorú mnohí z jej okolia poznajú skôr pod menom Tereza, je šestnásťročná nadaná autorka príbehov *Protettore*, *Převýchovné centrum J. T. Johnatana* alebo *After 3WW*. Čo sa o nej dozvieme z nasledujúcich odpovedí?

AKO SI SA DOSTALA K WEBU OURSTORIES?

Sama si to vlastne ani pořádně nepamatuji. Hledala jsem stránku, kam bych mohla přidat tehdy moji první povídku a narazila jsem na Ourstories.

PRISPIEVALA SI AJ NA STMÍVÁNÍ.EU?

Na stmívání.eu jsem nikdy nepřispívala. V poslední době na tuto stránku chodím a čtu si příspěvky zdejších autorů, ale nikdy jsem neměla dobré téma nebo chuť napsat povídku vyloženě o stmívání. Knížky Stmívání mám strašně ráda, ale více mi vyhovuje Ourstories díky svojí nespécifčnosti.

AKO DLHO SA UŽ VENUJEŠ PÍSANIU?

Aktivně kolem jednoho roku. Asi půl rok, předtím jsem se pokoušela do psaní fušovat, ale nikdy mě to nechytlo tak, že bych z toho měla koníček, jako teď.

AKO VZNIKLA TVOJA PREZÝVKA?

V šesté třídě, když jsem byla na hudební nauce, mě spolužák oslovil Tešino. Nevím, jestli si to odvodil ze jména a příjmení, ale pak mě tak začala oslovovat i kamarádka. Po delší době jsem se přihlašovala na jistou MMOG hru a potřebovala jsem jméno. Nenapadlo mě nic jiného než Tešina. Háčky a čárky bohužel hra nepodporovala a tak jsem začala přemýšlet, jak bych to moh-

la zkomolit. Po chvíli z toho vyšla TheSinna. Od té doby to používám. První roky, kdy jsem tuto přezdívku používala tak jsem ji četla jako Tešina a proto mi ani to pojmenování nepřišlo nijak vzdálené. Když mě ale lidi začali oslovovat Sinno, tak mě to zarazilo a vyvedlo z omylu.

O ČOM PÍŠEŠ NAJRADŠEJ?

Nemám vyhrazený vkus na to, co najradši píšu. Ráda napíšu cokoliv, jestli to ale čitelné je druhá věc. Kdybych si musela ale vybrat, tak asi Fantasy. Pod tímto pojmem si člověk představí vícero věcí a já pak můžu napsat úplnou kravinu a říct, vždyť reálné to být nemusí.

ODKIAE ČERPÁŠ NÁPADY/INŠPI-

RÁCIU?

Vlastně ani nevím. Já jsem schopná jít po ulici, na chvíli se zamyslet, co bych měla napsat a z ničeho nic mi v hlavě utkví jedna myšlenka, která mě zaujme a já ji, pokud jsem toho schopná, potom přepíšu. Jediné, co vím tak mi na přemýšlení nepomůže klid. Já potřebuji hlučné prostředí, kde se v myšlenkách distancuji od okolí, proto většinu toho co napíšu, vymyslím v hodinách ve škole.

ČO ŤA ZAUJME NA KNIHE ALEBO POVIEDKE AKO PRVÉ? PÚTAVÁ ANOTÁCIA ČI OBRÁZOK?

U povídky obvykle anotace. U knížek je to složitější. Často jdu po obalech, ale pokud to nemá dobrou anotaci, tak ji vrátím zpátky do regálu.

NAJOBĚBENEJŠIE KNIHY?

Vampýrská akademie - R. Mead, Princezna Viktorie - Thomas Brezina, Hunger games - S. Collinsová, Tygří sága - Colleen Houcková, Legenda - Marie Lu, Percy Jackson a série Bohové Olympu - R. Riordan. Myslím, že jsem na nějakou ještě zapoměla, ale tohle jsou ty moje asi nejoblíbenější.

KNIŽNÝ HRDINA, KTORÉHO MILUJEŠ A S KTORÝM BY SI SI VEDELA PREDSTAVIŤ SPOLOČNÝ ŽIVOT? :D
Těch je spousta. Ale nejvíce mě uchvátil Ren z Tygří ságy. Kdo by nechtěl takového galantního, hez-

kého, obětavého a milého chlapa, který je polovinu dne bílí tygr a nemůže vám do ničeho mluvit.

KTORÁ POVIEDKA NA NAŠOM WEBE ŤA NAPOSLEDY ZAUJALA NATOLKO, ŽE SA UŽ TERAZ NEMÔŽEŠ DOČKAŤ NA POKRAČOVANIE?

Napjatě čekám pokračování My a celá... mapa! od FNikol. Taky všechny povídky od Tinky7. Mohla bych jich ještě tolik vyjmenovat, ale nikomu by se to nechtělo číst.

MÁŠ RADŠEJ JEDNODIELNE POVIEDKY, ČI POVIEDKY NA POKRAČOVANIE?

Jednodílové i kapitolové povídky mají něco do sebe. Ale asi nejradši čtu jednodílové, protože se konec dozvím okamžitě a nemusím čekat několik kapitol. Já jsem někdy opravdu strašně nedočkavý člověk a

jsem schopná každou hodinu přijít na stránku, jestli tam to pokračování už je.

HAPPY ALEBO SAD END?

Spíše happy. Často jsem u sad endu tak našťvaná nebo vyjevená, že chodím po domě a brblám si, co je tohle za svět. Takže pro klid mojí duše happy end.

NAJOBLŮBENEJŠIE FILMY A SERIÁLY?

Ze seriálů sleduji The vampire diaries, The Originals, The Big bang theory, Pretty little liars. Z filmů mám nejradši Pitch perfect a The Perks of Being a Wallflower.

ČO TY A HUDBA?

Poslouchám tak střídavě Imagine Dragons, Paramore, 5 seconds of summer a Her Bright Skies.

NO A TERAZ TROŠKU ZO SÚKROMIA. J ŠTUDUJEŠ, ČI UŽ PRACUJEŠ?
Studuji druhým rokem Střední pedagogickou školu. Obor Předškolní a mimoškolní pedagogika. V budoucnu bych chtěla jít na vysokou školu zaměřenou na dějepis pro základní či střední školy.

NAJOBLŮBENEJŠIE JEDLO?

Smažený květák s bramborami nebo těstoviny se sýrovou omáčkou a kuřecími kousky.

JE EŠTE NIEČO, ČO BY SI NÁM O SEBE PREZRADILA?

Jsem schopná hodiny debatovat o knížce, filmech, cestování a dalších věcech. Jako jediná z rodiny dokážu spadnout i na rovném chodníku. A strašně ráda odbíhám při debatě od tématu.

Millie

DOKONČENÉ POVIEDKY, KTORÉ SA OPLATÍ PREČÍTAŤ ALEBO ČO KEDYSI „LETELO“

Prehľad ďalších dokončených príbehov, ktoré by Vás mohli zaujať.

SMRTÍCI ŽIVLY - BLOTIK

Jednotlivé diľky na sebe nenavazujú a každý popisuje jeden živel, jeho krásu, tajemství a kouzlo. Živly nejsou jen základní, tedy pět, ale spíš jsou něco jako živly = pohromy. Ale jaký bude konec?

TRAITOR - WWEWA

Povídka zasazená do dnešní doby, která vás zanesou do světa dnešních vlkodlaků. Někdy není jednoduché čelit krutému osudu. Když však potkáte důvod svého žití, mohou jít všechny překážky navždy stranou?

LILY POTTEROVÁ -rossie

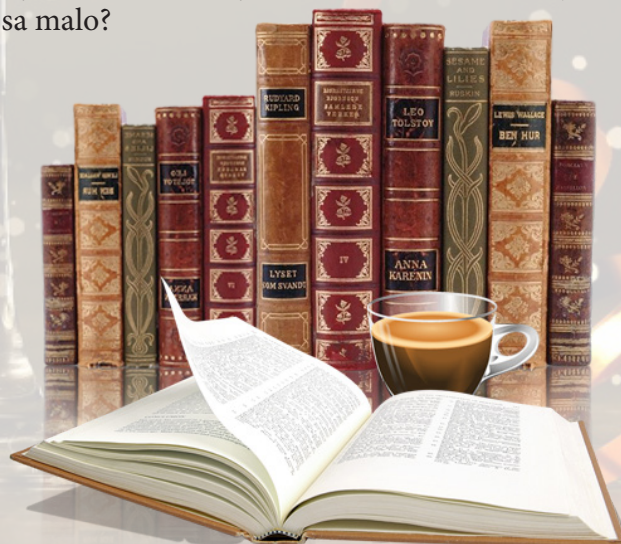
FF na Harryho Pottra

Harry má sestru. Dvojča Lily, ktorú nijako nepostihne prorocstvo a Lord Voldemort sa ju nepokúsi zabiť. Harry skončil kvôli ochrane svojej matky u Dursleyovcov, ale Lily umiestnili do sirotinca. Stretávajú sa v Rokforte. Netušia, že sú súrodenci, len ich zaujme rovnaké priezvisko.

Postupne sa spoznávajú. Rovnaké oči, dátum narodenia. A akoby to nestačilo, Lily sa tak veľmi podobá na jeho matku, ktorú videl v zrkadle. Čo ak sa to zamotá ešte viac, ako sa malo?

LYŽÁK- ALI

Linda jede se svojí a vedlejší třídou na lyžák. Jenže nikdo nezná její pocity a nikdo neví, jak se uvnitř cítí. A nikdo by nikdy nečekal, jak to může celé skončit.

DIABOL A JA (BABY, THIS IS LOVE...) - MIRRORGIRL454

Joan zistí, že ju jej milovaný a zdanlivo dokonalý priateľ Matt podvádza. Ako to zistila? Jednoducho. Povedal jej to Eric, príťažlivý muž, ktorý nie je tak celkom človek. Je to totižto diabol. No ak čakáte niečo neskutočne tajomné a diabolské, mýlite sa, pretože diabol je totižto poriadny slaboch, ktorý sa neubránil láske k ľudskej žene.

SEDMÝ SMRTELNÝ HŘÍCH - SASANKA

Když na Rooseveltově střední zemřela první dívka, vypadalo to jako náhoda. Ale proč měla na předloktí napsané latinsky obžerství? Dylan postupně rozplétá pravdu o vrahovi, který žije mezi ostatními studenty a úmyslně vraždí dívky, které se podle jeho mínění nějak provinily proti sedmi smrtelným hříchům. V nebezpečí je tedy každý člověk, který někdy prohřešil. I Dylan sama.

VLČÍ MĚSTO - PIROMAAN23

FF na Teen Wolf

Freya, mladá dívka, která ztratila oba svoje rodiče a je vlkodlakem. Jediná její přítelkyně je Katrin, která ji i vychovala. Obě se stěhují z Kanady, kam musely utéct do Beacon Hills, kde prožívají různá dobrodružství.

MUSIC... MY LIFE... - ERIS

Lissa, je sedmnáctiletá dívka, která studuje všeobecnou SŠ. Život, takový jaký ji připravila její matka, ji ničí. Chce mít vlastní skupinu, hrát, být nezávislá... Její bratr je napůl člověk, napůl upír. Lissa je Nephilim. Zrozená z padlého anděla a člověka...

Co se stane, když Lisse nastane den jejich osmnáctých narozenin?

RECENZIA

Autor: Daniel O'Malley
Názov: Hra věží (angl. The Rook)
Séria: The Checquy Files
Diel: prvý
ČR vydanie: Baronet, 2012
Hodnotenie na GR: 4,1

„Milá Ty,
tělo, které nosíš, patřovalo mně.“

Myfanwy Thomasová se probouzí uprostřed jakéhosi londýnského parku, obklopena mrtvými těly, které mají na ruku gumové rukavice, a nemá ani tušení, kdo je a co tady dělá. Jediným vodítkem je jí dopis, který drží v ruce. Pokud má odhalit svou identitu a zjistit, kdo jí usiluje o život, nezbývá jí než se řídit pokyny, které jí zanechalo její dřívější Já.

Ty ji zavedou do Šachovnicové skupiny, supertajné britské agentury pro boj s nadpřirozenými hrozbami, v níž zastává vysoké postavení věže.

Začíná hra o život, hra, během níž se Myfanwy setká s bytostí ve čtyřech různých tělech, se ženou, která prochází lidskými sny, i s děsivými Roubovači.

Určite poznáte ten pálčivý pocit. Pozriete sa na obsah knihy a v tej sekunde sa zamilujete a jediné, čo chcete, je prečítať si ten príbeh a už včera bolo neskoro. Presne to isté sa mi stalo práve s týmto dielom. Ale nejako sa mi nepodarilo k tej knihe dostať veľmi dlhý čas, čo ma aj patrične mrzelo. Napokon sa mi ju nejakou šťastnou náhodou podarilo objednať a až po dvoch rokoch som si ju aj prečítala.

A otvárala som ju s pocitom a obavou, aby ma nesklamala. Môj skepticizmus naozaj nebol na mieste...

POSTAVY A PROSTREDIE

V prvom rade som po otvorení knihy ostala v úplnom šoku. Nie kvôli príbehu či nečitateľnému štýlu, ale kvôli podobe. Pretože tento román rúca všetky zaužívané konvencie. O jednotlivých postavách sa tu dozvedáme nie z osobných stretnutí, ale z dlhších či kratších listoch, ktoré sama sebe zanechala hlavná hrdinka. Je to veľmi netradičný spôsob prezentovania charakterov i jednotlivých zápletiok a zo začiatku dokonca môže viacerých odradiť. Ale keď si na to človek raz zvykne, dokáže sa úplne ponoriť do toho, čo sa deje. A že sa tam toho deje požehnane.

Od prvej vety sme vhození do diania prostredníctvom prvého listu, v ktorom sa dozvedáme, že hlavná hrdinka neutrpela len stratu pamäte, ale aj celej svojej osobnosti. Tým pádom samú seba tituluje inak a svoje meno používa na označenie svojho niekdajšieho ja. Že to znie mäťúco? Nebojte sa, to je len začiatok. Pretože od tohto momentu to bude len zložitejšie a zamotanejšie.

Samotné postavy sú skvelo vykreslené a máme možnosť vidieť hmatateľné rozdiely medzi súčasným a predchádzajúcim ja hlavnej hrdinky, čo je fascinujúce i desivé zároveň. Okrem nej iste zaujmú aj iné postavy, ktoré dokresľujú celú situáciu a pomáhajú nám predstaviť si situáciu v pomerne

zaujímavej Šachovnicovej skupine, ktorá bojuje s nadprirodzenými hrozbami už celé storočia. Že to znie ako námet, na ktorý ste už niekde narazili? Nuž, pravdepodobne to nebude len nejasný pocit, ale fakt. Len v tomto momente by som si dokázala spomenúť aspoň na tri ďalšie tituly zaoberajúce sa podobnou témou, ale ako ja často a rada opakujem, všetko je o spracovaní. A toto má naozaj potenciál vyraziť vám dych.

Všetko je podložené veľmi vkusne popísaným prostredím, ktoré je v dokonalej symbióze s už spomínanými listami a odkazmi od pôvodnej Mafanwy. Tým pádom máme veľmi komplexný náhľad do sveta tejto organizácie. Zistíme, že každý má svoju úlohu i poslanie a samotná Myfanwy, ktorá zastáva postavenie veže, je všetkým na očiach. O všetkom rozhoduje, všetci sa jej obávajú, ale všetci ju aj veľmi dobre poznajú, čo rozhodne nie je dobré, hlavne ak ich má oklamať, že je skutočne tým, kým by mala byť. Všetky tajomstvá a záhady majú potenciál zapliesť nám hlavu, ak im to dovoľíme a príbeh je tým pádom jedným z mála z tohto súdku, pri ktorom skutočne musíme rozmýšľať.

V takomto druhu príbehov majú tendenciu autori zakomponovať aj lúbostnú líniu. Tu by sme ju hľadali márne. Iste, sú tu aj potenciálne romantické momenty alebo inak emocionálne nabité výstupy a scény, ale nič, čo by súviselo s nehynúcou láskou a melodramou naivných blondínok. A ja, ako romantická duša, môžem zodpovedne prehlásiť, že v tomto príbehu by niečo také pôsobilo nanajvýš rušivo. Už tak máme na spracovanie viac ako dost informácií, ktoré nám úplne zamestnajú myseľ, riešiť ešte aj milostné eskapády hlavných hrdinov by mohlo byť naozaj príliš.

Tento samotný fakt v spojitosti s dokonale vyváženým obsahom akčných i informačných scén, dynamickým dejom, zaujímavým príbehom a uveriteľne rozpracovaným charakterom rozhodne zaručí, že sa pri čítaní nebudete nudiť.

Daniel O'Malley je na prvý pohľad v nevýhode kvôli faktu, že je v podstate debutujúci autor a k tomu všetkému aj muž, čo môže vyvolať veľa otázok a hlavne nedôveru, či pochybnosti. V tomto prípade rozhodne nie sú na mieste. Ako predstaviteľ mužského pokolenia do žánru vkladá nové postoje a hlavne myšlienke. Dôležitý je hlavne jeho náhľad na celú tému i jeho spracovanie. Hovorí sa, že pre mužov vo všeobecnosti je trochu ťažšie zvládnuť citovú stránku príbehu, ale v tomto prípade je to skutočne fáma. Iste, nerozpláčete sa, ale vďaka uveriteľnej medzi všetkých emócií si príbeh dokážete vychutnať.

Od prvej stránky ste takisto pohánaní veľkou zvedavosťou. Príbeh má tak trochu detektívny nádych, keďže sa spoločne s Mafanwy snažíte nájsť človeka (alebo osoby) zodpovedného za jej súčasný stav. Navyše to všetko musí prebiehať v najvyššej miere utajenia, pretože ak by niekto zistil, čo sa stalo, išlo by hlavnej hrdinke o viac ako o miesto v organizácii, z ktorej sa v podstate nedá odísť.

Pripomína vám to nejakú sektu? Nuž, možno nebude tak ďaleko od pravdy, pretože tu nájdete skutočne veľa postáv, ktoré pôsobia tak trochu fanaticky. Možno kvôli faktu, že v samotnej Šachovnicovej skupine sa nachádzajú jedinci s nadprirodzenými schopnosťami. A pri nich autor skutočne dal voľný priechod svojej predstavivosti, pretože niektoré z nich sú prinajmenšom výstredné. Ako také sú potom perfektnou zbraňou voči hlavnému nepriateľovi. Iste, boj dobra so zlom tu skutočne v istej forme nájdete. Zloduchovia predstavujú organizáciu starú niekoľko desiatok rokov, ktorí sú prinajmenšom... no... výstrední. Alebo fanaticky posadnutí genetikou a podobnými záležitosťami. A jednoznačne pôsobia ako hrozba. V celkovom kontexte perfektne zapadajú do mozaiky jednotlivých námetov i scén, vykresľujú situáciu a pomáhajú v gradácii deja.

Kniha určite nie je dokonalá, ale môže tak pôsobiť. Pretože príbeh vás tak pohltí a prinúti vás namáhať mozgové závitky, že ani nedostanete šancu rozoberať bližšie prípadné nezrovnalosti alebo chyby v kompozícii. A to je jednoznačne dobré znamenie, že táto kniha zaujme aj náročnejšieho čitateľa, čo je niekedy samo o sebe zárukou úžasného čitateľského zážitku.

Pri prvotine tohto autora to platí minimálne dvojnásobne.

5/5

SILA V TEBE

Keď spadnem a nevládzem vstať...
... **Sila v tebe** mi dodá odvahu bojovať!

Človek s dokonalým životom a snami, ktoré sa pomaly, ale isto stávajú skutočnosťou. A keď sa všetko zdá perfektné a myslí si, že nič ho nemôže zastaviť... alebo môže? Má pocit, že všetko je skvelé, že sa narodili takpovediac pod šťastnou hviezdou... vtedy zasiahne osud, vráti ho na začiatok, aby mu dal lekciu. Alebo mu len chce otvoriť oči? Možno čosi prehliada a týmto krutým spôsobom sa ho ktosi tam hore pokúša naviesť tým správnym smerom.

Rôzne úvahy mi pri čítaní príbehu od Blacky vplávali na myseľ. Keď som sa predierala jednotlivými kapitolami, občas som si pripadala ako egocentrický idiot. Ja, ako obyčajný smrteľník, sa denne zamýšľam nad hlúposťami, často zbytočnými a bolestne absurdnými. Nadávam na všetkých svätých, keď sa mi zlomí necht, nervujem, keď sa ráno nestíham namaľovať do školy, lebo som príliš lenivá vstať z postele alebo sa jednoducho neprestajne sťažujem a popritom si neuvedomujem, aká nevýslovne šťastná v skutočnosti som. Až pri čítaní tohto diela som si uvedomila mnoho vecí, jedná sa síce len o poviedku, výplod fantázie ženy, ktorá má na to, aby sa stala vynikajúcou spisovateľkou, ale nesie v sebe veľké poslanstvo, obrovský kus pravdy, ktorá sa mi zaryla pod kožu a donútila ma zahanbiť sa sama pred sebou.

Na svete sú ľudia, ktorí nemôžu vstať z postele a ísť sa poprechádzať alebo si vliezť do sprchy a proste vykonať každodennú hygienu. Nedokážu sa dokonca ani sami najesť či napiť. A presne na toto Blacky vo svojom príbehu poukazuje. Neuveriteľne reálne popísala príbeh mladého hudobníka Štefana, ktorý strávil päť rokov v kóme a po tom, ako sa z nej prebral sa musel znovu učiť žiť. Pekne od znova, ako novorodené batola.

Stefov úžasný život začínajúcej rockovej hviezdy sa v jedinej sekunde obrátil na ruby. Prišiel o ženu, ktorú považoval za lásku svojho života a veľa jeho priateľov na neho jednoducho zabudlo. Áno, päť rokov, počas ktorých bol mimo je dlhá doba, ale i tak človek pri čítaní musí uvažovať nad tým, prečo to tak, sakra, je? Prečo musí byť svet tak nespravodlivý? Prečo sa niekto tam hore jedného rána musí zobudiť a povedať si: Fajn, zruinujem tvoj život a potom sa budem zabávať na tom, ako sa plazíš na samom dne... Dobre, možno som toto tvrdenie trochu (dosť) prehnila, no aj napriek tomu, že trpel fiktívny človek, vo fiktívnom príbehu, ja sama som mala sem-tam pocit ukrivdenia.

Povedala by som, že príbeh je vo svojej podstate veľmi drsný. Odkrýva pocity človeka, ktorý v zlomku sekundy prišiel úplne o všetko. Sledujeme, ako sa snaží, prežívame s ním jeho temné chvíle, kedy má chuť sa vzdať a vykašľať sa na celý život. Jeho vnútorný boj vo mne neraz vyvolal explóziu emócií. Veľkým kladom je, že autorka nič neprikrášľuje a všetko popisuje reálne. Stef nie je dokonalý a práve to je to, čo ho dokonalým robí.

RECENZIA

No aj napriek pochmúrnemu deju, ktorý prekypoval trpkosťou a bolesťou sa našli šťastné chvíľky, Stefove malé víťazstvá nad sebou samým. Nikdy nezabudnem, ako hrdo som sa za neho cítila, keď prvýkrát po dlhej dobe prehovoril alebo keď opustil svoju izbu, ktorá bola zároveň jeho väzením a vyšiel von. A musím podotknúť, pretože to nejde inak, že odkedy som Silu čítala, tak si čokoládu vždy výlučne nechám rozpustiť na jazyku, nikdy ju nehryziem! :)

Autorka možno nemá dokonalý štýl písania, perfektné vyjadrovanie, píše tak, ako jej „ústa narástli“. Pre niekoho to môže byť veľkým plusom, pre niekoho nie. Každopádne jej spôsob vyjadrovania je nezameniteľný a dokáže vtiahnuť do deja. Nie raz som mala pri čítaní žalúdok ako na vode a tvár zmáčanú od slz. Ale tie emócie rozhodne stoja za to a je to jeden z príbehov na OS, ku ktorému sa kedykoľvek rada vrátim a je jedno koľký raz ho čítam, či dvadsiaty alebo stý, pocity sa vo mne búria vždy rovnako, ako po prvýkrát.

No aby som tu poviedku len nevynášala do hviezdnych výšin a aj jej niečo vytkla, tak musím povedať, že je príšerne krátka! Ale s tým som sa už zmierila... veď koniec je len sladký začiatok.

Mima

MĚSÍČNÍ PÍSEŇ (SÉRIA MERCEDES THOMPSON)

Asi každý z nás, minimálne z počutia, pozná sériu o mechanické, ktorá sa dokáže zmeniť na kojota a rada sa dostáva do života nebezpečných situácií. Počet kníh v sérii možno už čoskoro dosiahne číslo desať a dokonca sa môže popýšiť spin-off sériou Alfa a Omega, ktorá je za sadená do rovnakého magického sveta len s obmenou hlavných postáv. Niektorých zaujala hneď od začiatku, iní si k sérii hľadali cestu dlhšie. Pravdou však ostáva, že knihy boli preložené do viacerých jazykov a s tým sa zákonite spája aj snaha grafikov prísť s originálnymi obálkami, ktoré by čo najlepšie vystihovali príbeh.

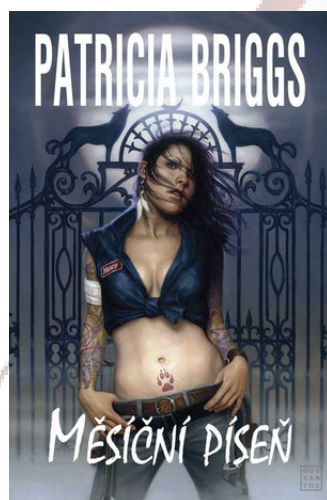
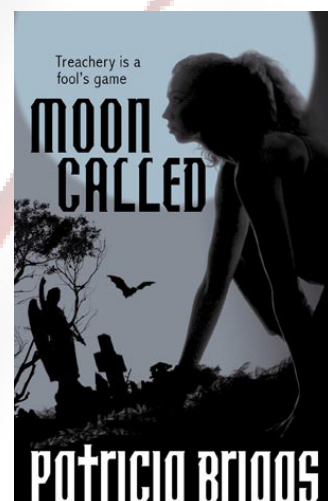
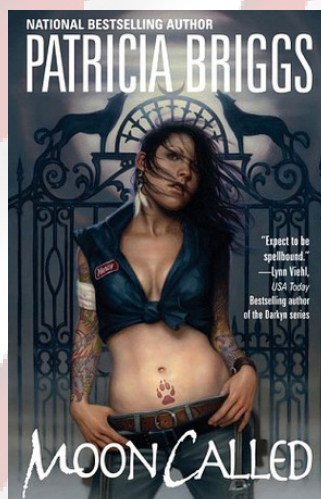
Podme sa pozrieť, ktorým sa to podarilo a ktorí by sa mali začať venovať skôr niečomu inému.

ORIGINÁLNE VERZIE:

Originálne verzie majú vždy ten problém, že sa o ne ostatní grafici radi opierajú. Prvá obálka je úžasná hlavne po umeleckej stránke. V popredí je žena, ktorá predstavuje Mercy, za ňou mesiac v splne a brána, na ktorej sú vyobrazení zavýjajúci vlci, z čoho by sa zase dal tušiť obsah príbehu. Tým pádom je obálka nielen krásna, ale svojou obraznosťou sa dá spojiť s celou sériou.

Čo sa týka už tej druhej, nie som si istá vhodnosťou. Opäť je tu žena a mesiac v splne, avšak zvyšok pozadia pripomína skôr cintorín a samotný netopier vo mne evokuje predstavu nejakého upíra. Tým pádom by som pri takejto obálke očakávala nejakú upírsku romancu, no s vlkolakmi by som si ju nespájala ani náhodou.

Prvá je skvelá, ale tá druhá... grafik by mal pouvažovať o reparáte a keby nahradil sú divnú sochu nejakých vlkom, všetko by vyzeralo omnoho lepšie.

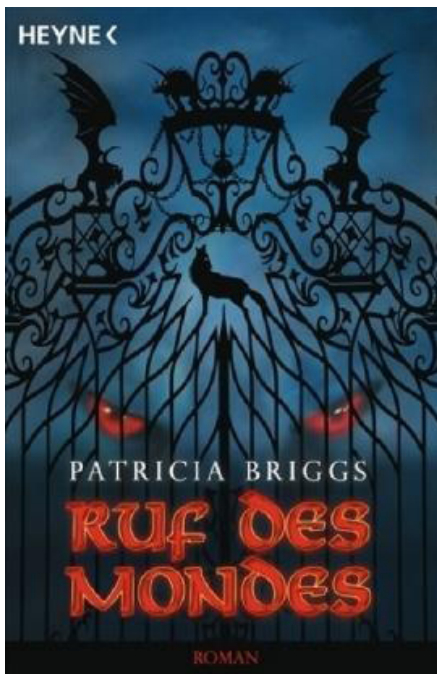
ČESKÁ VERZIA:

Kedže vydavateľstvo siahlo po originálnej verzii, nemáme sa veľmi na čom zamýšľať. Jediné, čo je škoda, je fakt, že neexistuje aj slovenský preklad, ale človek môže vždy dúfať.

DÁNSKA VERZIA:

Ďalšia ukážka toho, že niekedy originálna obálka nemusí byť tá najkrajšia a najlepšia. Tomuto grafikovi sa perfektne poradilo vystihnúť podstatu príbehu. Vlk v pozadí jasne ukazuje na vlkolakov, žena v strede predstavuje pravdepodobne Mercy a vraky okolo zase poukazujú na jej zamestnanie automechaničky. Pozadie je tiež lahodivé oku. Tejto obálke nemám čo vytknúť.

Grafikovi jednotku s hviezdičkou a nech ďalej pokračuje v dobrej práci.

NEMECKÁ VERZIA:

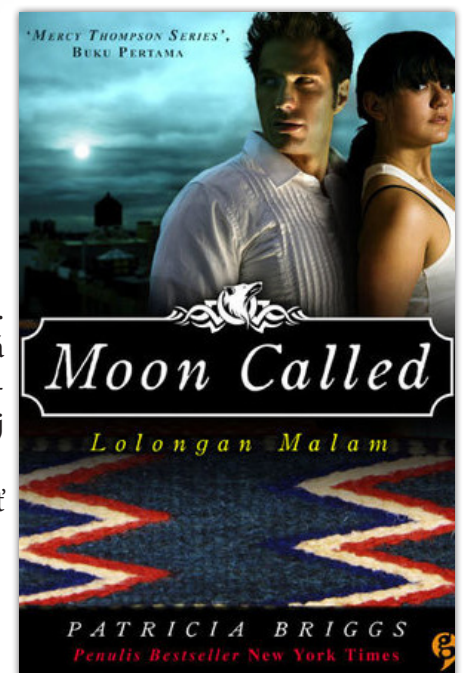
Tu by sa dal obsah príbehu tušiť len veľmi nejasne. Brána na obrázku vo mne evokuje predstavu príbehu zo školského prostredia, niečo na spôsob Vampírskej Akadémie od R. Meadovej. Alebo možno nejaká brána na panstve kráľa alebo niekoho podobne mocného. Oči v pozadí sa len veľmi vzdialene dajú považovať za vlčie, ale mohli by patriť aj upírovi alebo človeku. Nejaký fantastický motív by sa dal tušiť, ale to je tak všetko.

Grafické oddelenie dostáva plus za vyjadrenie žánru, ale možno by nabudúce mohli pre príbeh o vlkolakoch použiť viac vlčích aspektov – teda, okrem toho malého vlčeka na bráničke.

INDONÉZSKA VERZIA:

Nie, toto nie je obálka knihy z inej série. A čokoľvek fantastické je tu vylúčené. Párik na obálke by mohol predstavovať hocičo, mne ako prvé napadla nejaká romanca. Spln nad mestom v pozadí by mohol nejakým spôsobom skôr navodzovať dojem, že ide o príbeh z nočnej metropoly. A ten vzor na spodnej časti? Snáď pokus o vyjadrenie nejakého škótskeho prvku?

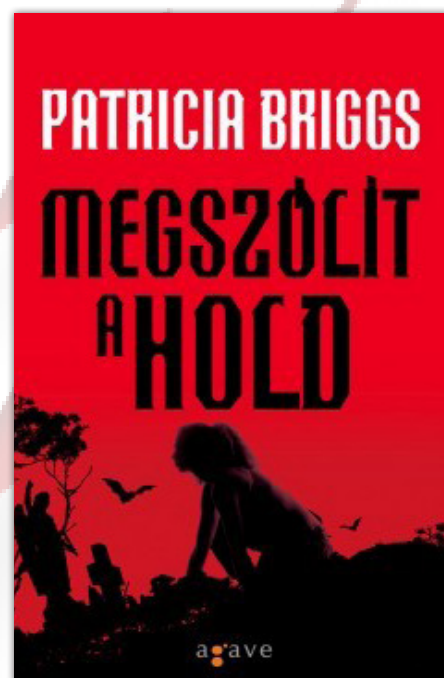
Táto obálka nemá so sériou absolútne nič spoločné. Pán grafik by si mal nájsť inú prácu, toto mu príliš nejde. Tu mali skôr uvažovať o pôvodnej obálke.

MAĎARSKÁ VERZIA:

Táto obálka je vlastne len alternáciou na pôvodnú obálku číslo dva, len s miernymi zmenami a farebným prevedením. Len máme o jedného netopiera viac, čo ešte len umocňuje upírsku tematiku celého obrazu. A tá červená pripomína krv. Takže by som jednoznačne očakávala nejakého Dracula.

Obálka ako taká síce neurazí, ale čitateľ by asi spadol pod stôl, keby sa dočítal, že sa tam upíri spomínajú len okrajovo. Grafik by mal dostať šancu prečítať si knihu predtým, než vyrobí ďalšiu verziu obálky.

POESKÁ VERZIA:

Táto obálka ma, úprimne povedané, naozaj desí. V pozadí je síce vlk, ale kvôli očiam ústrednej postavičky na obálke mi napadá skôr niečo hrozné. Očakávala by som horor v indiánskom štýle Pokladu na Striebornom jazere. Možno s prižmúreným okom by som dokázala predpokladať nejaký fantastický motív, ale to by predpokladalo pozeráť sa na tú obálku dlhšie ako dve sekundy, ktoré som zniesla na prvý pokus.

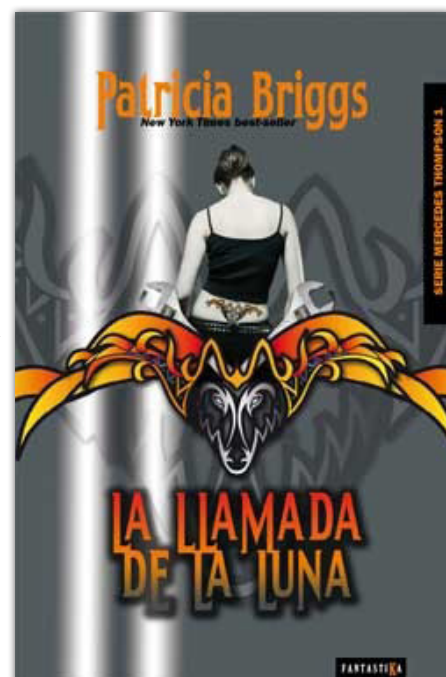
Grafik by sa mal skôr zamerať na hororovú literatúru, to mu skutočne ide. Takýto žánr by mal nechať v rukách niekoho schopnejšieho. Bez rozmyslu mali siahnuť po pôvodnej obálke, aspoň by si ušetrili námahu.

ŠPANIELSKÁ VERZIA:

Obálka na prvý pohľad neurazí, skôr naopak, dokáže zaujať. Farebná kombinácia je oku lahodivá a dokonca tu nájdeme náznak vlka a niečoho, čo pripomína náradie používané aj v garáži. Avšak tu nejaká spojitosť s príbehom končí. Celková kompozícia obálky mi pripomína motorkársku romancu alebo príbeh o motorkárskom gangu. Čo so svetom vlkolakov nemá absolútne nič spoločné.

Grafik by mal vrátiť honorár a prejsť na tvorbu obálok pre príbehy zo života. S fantastickými motívmi príliš dobre pracovať nevie.

TALIANSKÁ VERZIA:

Krása tejto obálky je nesporná. Kombinácia, rozloženie i námet sú skvelé a bez mrknutia oka by som na túto obálku, pre akýkoľvek preklad akejkoľvek knihy, kývla práve pre tento koncept. Avšak bez ohľadu na to, ako veľmi vydarená je grafika tohto počinu, nič to nemení na fakte, že vôbec nevystihuje obsah alebo tému tejto knihy a ani vzdialene sa nedá spojiť so sériou kníh o Mercy.

Grafik odvedol skvelú prácu a má dobrý vkus, ale mal by sa zamerať skôr na obálky pre knihy iného žánru.

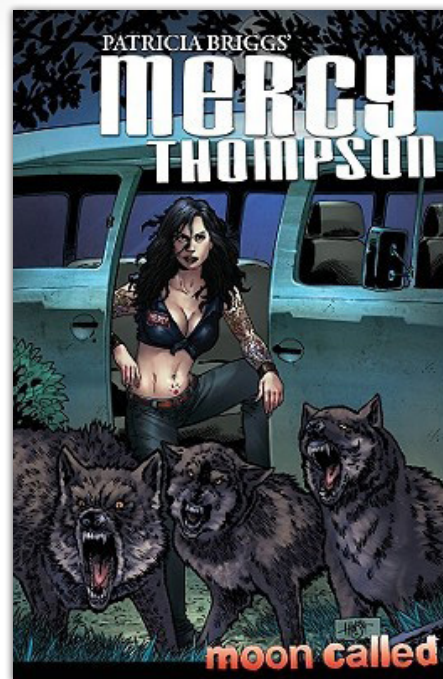
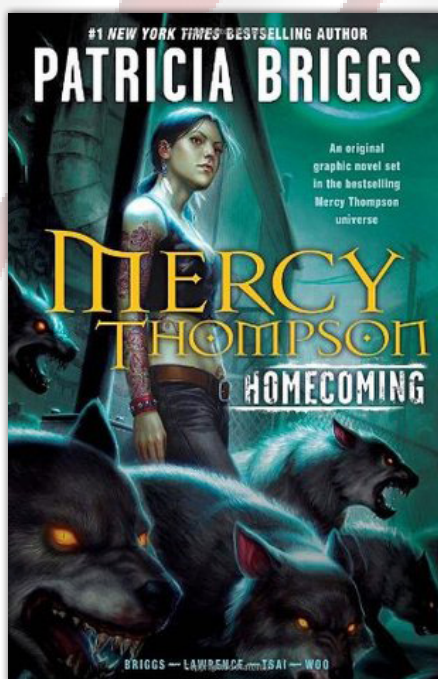
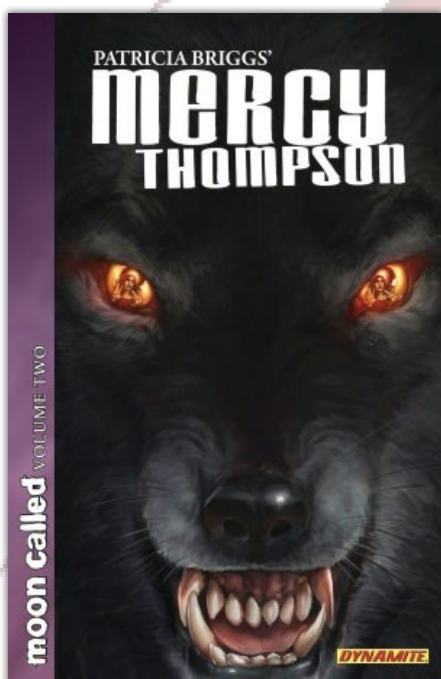

VERDIKT:

Je nesporné, že pôvodná obálka je krásna a proste sa navždy bude spájať s príbehom. To isté sa však už nedá povedať o jej sestre, druhej verzii, ktorá skôr pripomína upírsku romancu. Keďže český preklad má tú istú obálku, nemám veľmi čo porovnávať.

Nespracovala som obálky všetkých prekladov, keďže sa ich veľa opakovalo, avšak aj tak je z čoho vyberať. Ak by som rozhodovala len na základe grafickej úpravy, určite by som siahla po talianskej verzii. Avšak musíme zvážiť aj zviazanosť s príbehom a vystihnutie témy. Tým pádom by som bez najmenšieho zaváhania vybrala dánsku verziu, ktorej by som dala prednosť dokonca aj pred pôvodnou verziou americkej obálky.

NAKONIEC EŠTE PÁR CHUŤOVIEK V PODOBE OBÁLOK GRAFICKÝCH NOVEL Z SVETA MERCY

THE 100

BEST MOMENTS OF THE 100... ALEBO AKO PREKVAPIŤ!

Seriál The 100 je post apokalyptické sci-fi, ktoré štartovalo rozpačito a ja som po pilote neverila ani len tomu, že by televízia mohla odvysielať dokonca aspoň prvú sériu. Vlastne si nie som istá, čo ma prinútilo pozrieť si ďalšie epizódy a prečo som to nevzdala po hroznej prvej časti, možno to bolo kvôli neotrepanému príbehu, ktorý bol síce veľmi originálny, ale nedomyšlený a nedotiahnutý.

A potom prišla približne piata epizóda a vzala mi dych a odvtedy neprešla jediná časť, ktorá by ma nenechala vyprahnutú, napätú a nedočkavú na pokračovanie. Seriál s nevyužitým potenciálom sa stal vynikajúcim príbehom, v ktorom sa tvorcovia neboja experimentovať, zabíjať a prekvapovať. Aktuálne za sebou máme Mid-season finále druhej série, ktoré si nevyžiadalo len moje šokované ja, ale aj hektolitre slz. Našťastie sa nás stanica The CW, ktorej seriál patrí, rozhodla netrápiť dlho a už 21. januára (u nás 22.) sa seriál vráti na obrazovky. A medzi tým sme si pre Vás pripravili najlepšie momenty z prvých dvadsiatich dvoch odvysielaných častí.

POZOR! OBSAHUJE SPOILERY!

1. Naše územie

V prvej časti boli detičky posadené do rakety a vyslané na zem, kde mala vládnuť radiácia. Myslím, že nebolo veľmi prekvapením, keď vstúpili do sveta, kde prakticky všetko klapalo, veď ak by to bolo inak, o čom by potom seriál bol? Prekvapením prvej časti, vďaka ktorému som si zapla aj druhú a stala sa pre mňa hnacím motorom pri sledovaní seriálu, bolo, že naši rozjarení teenageri neboli jediní, kto sa nachádzal na americkom kontinente a „Zemšťania“ hneď od začiatku a poriadne zostra zaútočili a nárokovali si to, čo im vždy patrilo. Územie.

2. Ani hlavné postavy to nemajú isté

Už v tretej časti (pekne skoro) sa tvorcovia rozhodli dokázať, že byť hlavnou postavou ich seriálu nezaručuje prežitie. Wells Jaha skonal rukou malého dievčaťa, ktoré sa rozhodlo „zabiť svojich démonov“. A k tomu všetkému sme sa dozvedeli, že matka našej hlavnej postavy udala svojho vlastného manžela, ktorý bol kvôli tomu popravený. No kto by to čakal?

3. Vždy existuje nejaký háčik

V siedmej epizóde sa ľudia z Archy konečne dozvedajú o skvelej novinke – zem je obývateľná a oni si môžu pobaliť svojich päť pridelených ponožiek a ísť konečne „domov“. Háčikom bol, samozrejme, iba jeden nezanedbateľný fakt. Kancelár Jaha nazval archu Titanicom, keď oznámil, že nemajú dostatočné množstvo výsadekových lodí, aby na zem dostali všetkých ľudí. Niektorí hold budú mať smolu.

4. Rómeo a Júlia po novom?

Bellamy a Clarke za účelom získania informácií a zachránenia Finnovho života zajali Zemšťana a mučili ho. Tvrdohlavá Octavia by však nebola Octaviou, ak by sa rozhodla urobiť to, čo jej nakázal veľký brat a či už z čírej ľútosti k sympatickému Zemšťanovi alebo z vďaky za záchranu života, alebo jednoducho aby naštvála Bellamyho, sa rozhodla Zemšťana prepustiť. A ten jej patrične poďakoval sladkým bozkom.

5. Deň (ne)jednoty

Oslavy sa zvrhli a vypustenie lode Exodus, ktorá mala na zem priviesť prvých „dospelákov“ z Archy bolo zastavené... teda, nie tak celkom. Diana, členka rady na Arche, sa rozhodla vziať veci do vlastných rúk a loď ukradla. Ešte predtým sa jej však podarilo zabíť na Arche šesť ľudí. No veci sa jej vymkli z rúk a na zemi sa im pristáť nepodarilo. Presnejšie povedané, nepristáli, ale havarovali. No či to bola vina? To je veľká otázka!

6. Neprehliadnuteľný (a bolestivý) návrat

Po tom, ako v štvrtej epizóde Stovka vyhostila jedného zo svojich členov, Murphyho, kvôli jeho psychopatickým sklonom a poslali ho do lesov na, v podstate, istú smrť, nikto nečakal, že sa tento chalan ešte vráti (minimálne ja nie). No stalo sa a priniesol so sebou od Zemšťanov aj jeden nepríjemný vírus, ktorý mal naše Nebeské deti oslabiť pred útokom. Veci začínajú byť naozaj vážne.

7. Buď, alebo...

V jedenástej epizóde boli Clarke s Finnom zajatí Zemšťanmi a dostali nepríjemné ultimátum. Ak Clarke nezachráni pozemskej dievčine život, Finn zomrie. Samozrejme, že sa jej to nepodarilo a myslím, že som nebola jediná, ktorá s napätím čakala, či Finn prežije. Prekvapením pre mňa hlavne bolo, keď sa Lincoln prakticky rozhodol otočiť chrbtom svojim ľuďom a pomohol našim hlavným hrdinom z toho pekelného maléru.

8. Kto sú Zemšťania? No predsa my!

- aspoň tak to videl Bellamy. Veľké dvojfinále prinieslo veľa zvrátov a otvorený koniec. V prvom rade sme sa dočkali toho, že Jaha so zvyškom ľudí z Archy vyštartovali na zem, aj keď nie všetci, a šťastne pristáli. V druhom rade na nás čakal big fight medzi Zemšťanmi a Nebeskými ľuďmi, ktorý skončil všelijako pre obe strany a preto si ani jedni nemôžu povedať, že vyhrali. Tvorcovia sa rozhodli, že nás presvedčia o smrti dvoch hlavných postáv, ktorej som celkom neverila a dobre som urobila a konečne sme sa dočkali Mužov z hôr, ktorých sa Zemšťania tak veľmi obávali. A poviem vám – pohľad na nich mi vzal dych!

9. Mount Weather

Od prvej časti mali deti zo Stovky pokyn dostať sa do Mount Weather, čo bol vlastne protibombový úkryt. A konečne sme do neho nazreli v prvej časti druhej série a nevyzeralo to tam práve tak, ako som si predstavovala. Clarke bola uväznená v bielej miestnosti, z ktorej sa po pár minútach od začiatku prvej epizódy dostala a zábava sa mohla začať.

10. Nie veľmi šťastné stretnutie

Dospeláci z Archy sa stretli s Bellamym a Finnom, o ktorých sme sa medzičasom dozvedeli, že sú nažive. Toto stretnutie sa ale nieslo v pozitívnej nálade, práve naopak. Novovymenovaný kancelár Kane zrejme Bellamymu jeho „prehrešok“ proti Jahovi nepustil a rozhodol sa ho uväzniť, čo aj tak ničomu nepomohlo.

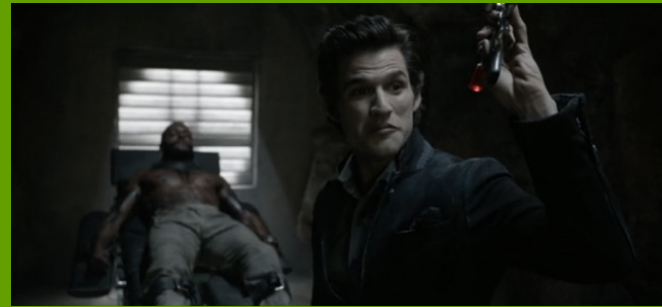

11. Podivné metódy a nečakané spojenectvo

Po tom, ako sa Clarke dozvedela, čo sú skutočne Muži z hôr zač a ako doslova vysávajú Zemšťanov, rozhodla sa ujsť. Vzhľadom k tomu, že zo zvyšných štyridsaťsedem deciek, ktoré v Mount Weather skončili s ňou, jej nik neveril, šla sama. Teda, nie tak celkom. Pridala sa k nej Anya, veliteľka Zemšťanov, s ktorou uzavrela nečakané spojenectvo, ktoré však netrvalo práve najdlhšie.

12. Za všetkým hľadaj Mužov z hôr

Zem nie je až taká toxická, ako sme si po kyselinovej hmle mysleli. Pravdou je, že nič ako kyselinová hmľa neexistuje a za týmto vraždovým úkazom stoja práve Muži z hôr. Veľkým prekvapením pre mňa bolo, keď som zistila, že ruky majú namočené aj vo vytváraní „Reaperov“.

13. Ďakujem, princezná

Odkedy bola Clarke nezvestná, Finnovi doslova preplo a jeho masaker v dedine Zemšťanov jednoznačne nemohol zostať len tak. Jasné, ak by Zemšťania uväznili Clarke a zvyšných štyridsaťsedem deciek, bol by za hrdinu, no momentálne z toho vyšiel ako labilný vrah. Výmenou za prímerie chcela nová veliteľka Zemšťanov Finnov život a ja, aj keď som ho nemala nikdy veľmi v láske, som ho skutočne po Lincolnových slovách ľutovala. „Zabil osemnásť ľudí, pretrpí osemnásť smrtí.“ Až mi zimomriavky nabehli na telo. No Finnova láska Clarke, kvôli ktorej sa teoreticky pomiatol, to vyriešila a pred trýznivou a bolestivou smrťou ho zachránila. Na moje veľké prekvapenie, ktoré si vzalo hektolitry mojich slz, ho pred očami Zemšťanov a Nebeských ľudí zabila sama.

Spomínam si, ako po pilote dala seriálu chabých 60% a aj to bolo veľa. Aktuálne svoje hodnotenie jednoducho zvýšiť musím.

95%

ALL NEW WED 9/8c THE CW TV NOW

Mima

RED RIDING HOOD

ČERVENÁ ČIAPOČKA / KARKULKA

A je tu zase Kniha vs. Film, tentoraz o svetoznámej dievčinke s červeným plášťom, ktorej príbeh sa neustále mení a prispôbuje.

OKIENKO HISTÓRIE...

Ak by sme sa pýtali na autora rozprávky, každý by asi povedal bratov Grimmovcov. Tí príbeh iba upravili do dnešnej podoby a to hneď na dvakrát. Pôvodná inšpirácia pochádzala z ľudových povier o vlkolakoch, prvotnú rozprávku spísal Charlese Perraulta, francúzsky autor 17. storočia, v knihe Rozprávky Matky husi. Keďže toto storočie bolo náročné, objavili sa teórie, že príbeh mal byť varovaním pred prostitúciou, pretože červený plášť v 17. storočí nosili hlavne prostitútky. Avšak hovorilo sa aj o tom, že celý príbeh je veľkou symbolikou cesty (symbol = les) dospelievajúceho dievčaťa, panny (plášť), ktorú zvedie silný muž (vlk). Nuž... kto vie ako to bolo naozaj myslené. Faktom zostáva, že Perraultaovom podaní si vlk pochutná na Čiapočke aj babičke. Ale ako už všetci vieme, bratia Grimmovci im v 19. storočí vymysleli horára, ktorý ich zachránil. Veď to by nebola pravá rozprávka bez happy endu.

Happy endom sa končia aj filmy. Máme tu dva odlišné žánre: horor a rozprávku, lepšie povedané animovanú komédiu.

HOROR - RED RIDING HOOD

Dej sa odohráva v dedine, kde Čiapočka, vlastným menom Valeri (Amanda Seyfried), žije s rodičmi a sestrou. Dedinu ohrozuje vlk, ktorému dedinčania nechávajú každý mesiac obeť v podobe zvierat, ale v deň krvavého splnu sa opäť stane vražda. Zomrie Valerina sestra, na čo príde otec Solomon, ktorý jedného vlka zabil. Valeri zistí, že sa s vlkom vie rozprávať, keď ju nájde do uličky a chce, aby s ním odišla. Najprv upodozrieva svojho milého, potom snúbenca, ktorého jej dohodli rodičia. Neskôr ale príde na to, že je to jej otec. Otca zabije, jej milý skončí pohryzený a stane sa vlkolakom.

VERDIKT 1:

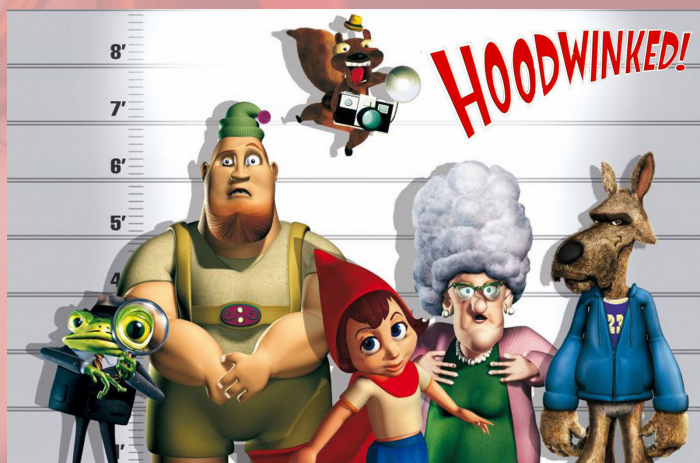
Podľa mňa je to slabý horor. Videla som ho síce dvakrát a zaujal ma, ale v porovnaní s inými hororami je to slabé. Páči sa mi herecké obsadenie, spracovanie je super, ale ak už horor, tak poriadne. Preto iba za tento jeden film dávam 6 bodov.

ROZPRÁVKA - KARCOOLKA

Les je plný cukrárov, babička je však najlepšia a Karcoolka je najlepšia roznášačka koláčov. Niektorí však kradnú recepty, čo spôsobuje krach všetkých podnikov. Karkulka sa teda rozhodne. Musí ísť k babičke. Tam je prezlečený vlk, ktorý obe vydesil, keď vtom okno vyrazil horár.

Nasleduje vyšetrovanie a začínajú sa pohľady všetkých postáv. Z vlka sa tak vyklúbe novinár, z horára amatérsky herec predávajúci „šnicle“, z babičky extrémna športovkyňa a z Karcoolky detská kung-fu majsterka.

Vyšetrovanie má prekvapivý zvrät, odhalil sa zlodej receptov, ktorý má sladko-diabolský plán. Mimochodom táto verzia má aj pokračovanie, kde sa všetci hrdinovia stali agentmi organizácie „Šťastne až do smrti“ a majú novú úlohu.

VERDIKT 2:

Ten to film sa mi naozaj páčil. Bolo to originálne, prekvapivé a hlavne som sa na tom skvelo bavila. Mne osobne sa najviac páčila babička, úžasná snowboardačka, ktorá si len tak vyskočí z lietadla a pri sebe nosí granáty. Najviac zábavný bol však kozol, ktorého Karcoolka spoznala cestou k babičke. Rozhodne odporúčam na pozretie, a preto dávam celých 10 bodov.

KONEČNÝ VERDIKT:

Budem sa teda opakovať. Film slabé, rozprávka super. Knižný príbeh je podľa mňa pekný. Čo povedať, je to rozprávka, ktorá ľudí sprevádza stáročia a je v nej čosi na zamyslenie. Pôvodná verzia možno nie je bohviečo, ale konečná verzia je prijateľná pre deti a je veľmi obľúbená.

Ak teda zhrniem oba verdikty plus knižnú verziu, tomuto príbehu dávam...

8/10

Trisha

Guests Events

Guests Events každoročne pripravujú stretnutia hercov s ich fanúšikmi v Paríži a ako to už býva, ani tento rok nebude výnimkou.

My vám prinášame zoznam stretnutí a niekoľko hercov, ktorí svoju účasť už potvrdili.

CHARMED CONVENTION

Charmed je americký fantasy televízny seriál. Príbeh je o troch sestrách, ktoré sú najmocnejšími dobrými čarodejnicami na svete. Každá zo sestier má jedinečnú magickú silu, ktorá rastie a vyvíja sa v priebehu ich života. Sestry Halliwellové žijú v San Franciscu a svoje schopnosti používajú na boj proti démonom a iným zlým silám.

STRETNUTIE: 21. - 22. FEBRUÁR

Shannen
DOHERTY

Holly Marie
COMBS

Drew
FULLER

Jennifer
RHODES

GLEEK REUNION

Glee je muzikálový televízny seriál. Hlavnou témou seriálu je stredoškolský spevácky zbor, ktorý sa zúčastňuje na súťažiach školských zborov, tzv. glee klubov. Zároveň seriál ukazuje, ako sa členovia zboru musia vyrovnávať s problémami okolo vzťahov, sexuality a so sociálnymi otázkami.

STRETNUTIE: 21. - 22. MARE

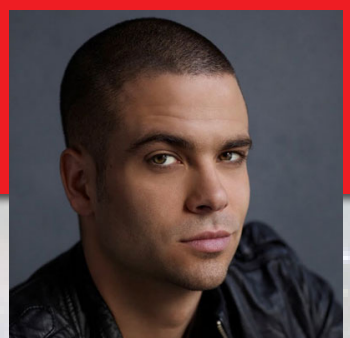
Lea
MICHELLE

Jenna
USHKOWITZ

Kevin
MCHALE

Mark
SALLING

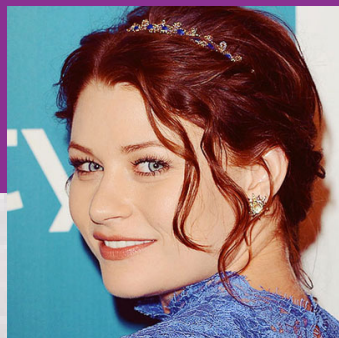
MAGIC IS COMING

Once Upon a Time je americký dramatický televizný seriál. Seriál sa odohráva vo fiktívnom prímorskom mestečku Storybrook v Maine, v ktorom obyvatelia sú skutočné postavy z rôznych rozprávok. Do reálneho sveta boli privedení a zbavení spomienok pomocou kliatby, ktorú na nich uvalila Zlá kráľovná Regina s pomocou Klingáča.

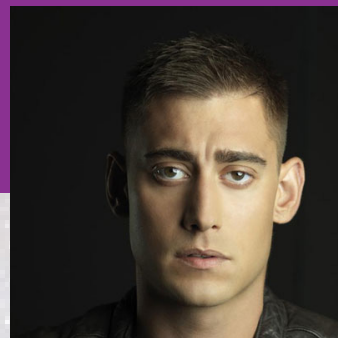
STRETNUTIE: 2. - 3. MÁJ

Sean
MAGUIRE

Emile
De RAVIN

Michael
SOCHA

BITE ME I'M FAMOUS 3

The Vampire Diaries je americký fantasy-hororový seriál. Je založený na knižnej sérii rovnomenného názvu od americkej spisovateľky L. J. Smith. Celý dej sa odohráva vo fiktívnom mestečku Mystic Falls vo Virginii, ktoré je plné nadprirodzených bytostí. Hlavnou zápletkou je láska medzi hlavnou trojicou Elenou Gilbert, a bratmi-upíriami Stefanom Salvatore a Damonom Salvatore.

STRETNUTIE: 23. - 24. MÁJ

Nathaniel
BUZOLIC

Candice
ACCOLA

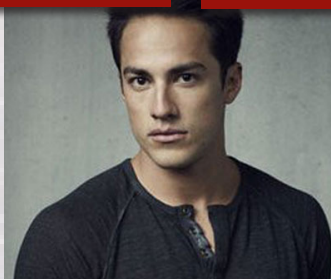
Ian
SOMERHALDER

Matt
DAVIS

Michael
MALARKEY

Michael
TREVINO

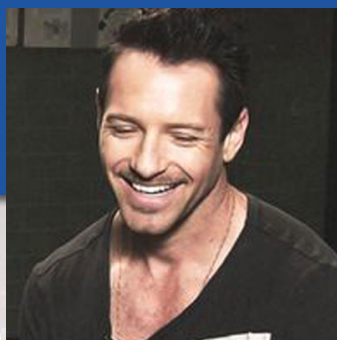
TEAM WOLF

Teen Wolf je americký televízny seriál. Mladý muž menom Scott je pohryzený vlkolakom a musí sa vyrovať s tým, ako to ovplyvní jeho život a životy jeho najbližších. Dej sa odohráva v Beacon Hills, kde okrem vlkolakov môžete natrafiť aj na iné nadprirodzené tvory.

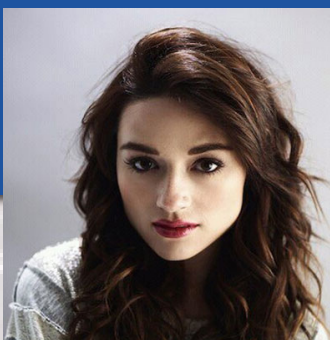
STRETNUTIE: 5. - 6. JÚL

David J. R.
BOURNE

Ian
BOHEN

Crystal
REED

Ryan
KELLY

Je isté, že mená hostí sa budú postupne dopĺňať.

Organizátori plánujú stretnutie fanúšikov Supernatural, The Walking Dead a iných, no tie ešte nie sú potvrdené nijakou účasťou zo strany seriálového obsadenia. Predpokladám, že ešte rokujú nad zmluvami.

Dúfam, že toto beriete ako darček do nového roku a ste z neho nadšení.

PRE VIAC INFORMÁCIÍ:

Facebook: [GuestsEvents Conventions](#)

Web: www.guestsevents.fr

Na uvedených stránkach informujú o hercoch, ktorí Paríž navštívia, ale takisto o zľavách na vstupenky a iné.

Izzie

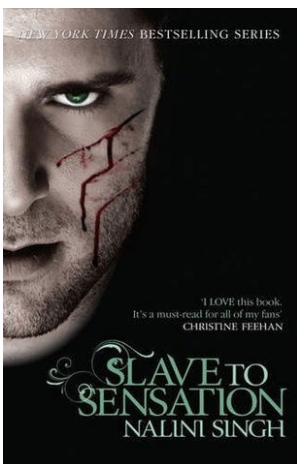
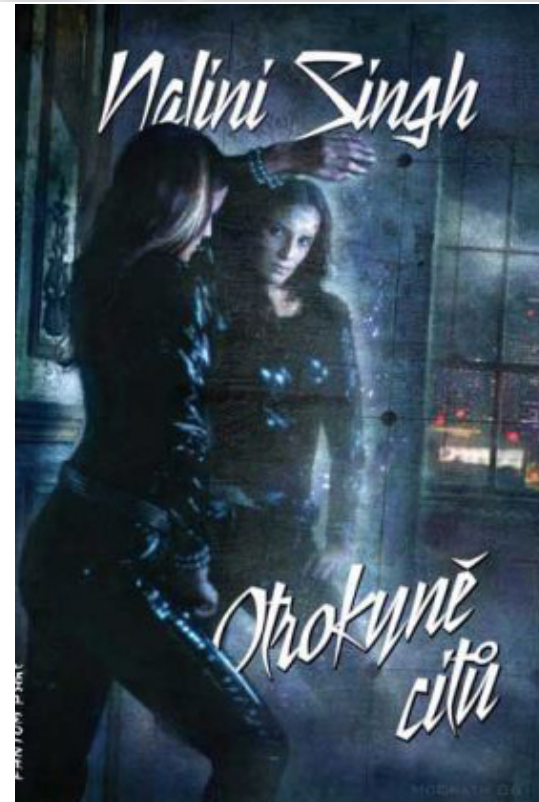
PSYOVÉ / MĚŇAVCI (PSY-CHANGELING)

Psychické schopnosti vás v tomto svete neochránia tak dobre ako zvieracie inštinkty

Otrokyně citů

Ve světě bez emocí, v němž vládoucí Psyové trestají jakékoliv tužby, musí Sascha Duncanová skrývat své pocity, které ji usvědčují z nedokonalosti. Odhalit je by znamenalo vystavit se hrůzně „rehabilitaci“ – kompletnímu vymazání duše a ztrátě všech vzpomínek na to, kým byla...

Lucas Hunter je měňavec, člověk i zvíře v jednom, hladový právě po těch zážitcích, kterými Psyové opovrhují. Po staletích křehkého soužití stojí nyní Psyové a měňavci na pokraji války, vyvolané brutálními vraždami několika měňaveckých žen. Lucas je odhodlán nalézt mezi Psyi vraha, který chladnokrevně zabil členku jeho smečky, a Sascha je jeho vstupenkou do pečlivě strážené psyské společnosti. Brzy však zjistí, že je tato na první pohled chladná žena schopna intenzivních prožitků – což silně přitahuje zvíře v jeho nitru. Lucas a Sascha jsou lapeni mezi dvěma znesvářenými světy a musejí oba zůstat věrni tomu, kým jsou – nebo vše obětovat a okusit temné pokušení...

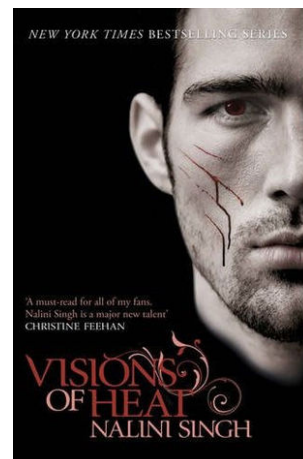
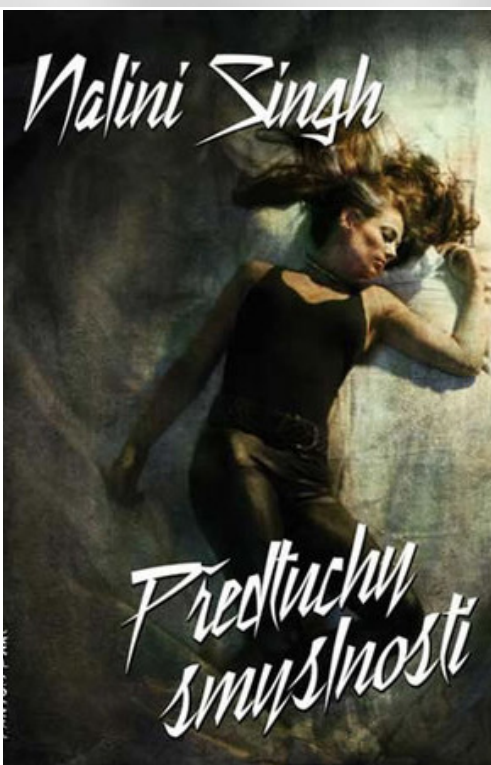

Předtuchy smyslnosti

Faith NightStarová dávno přivykla naprosté citové sterilitě Utišení, ale nyní je bez zjevné příčiny trýzněna temnými a krvavými představami o smrti. To nikdy nevěstí nic dobrého, ale u Faith je situace ještě horší, protože je to F-psyka, obdařená vysoce ceněnou schopností předvídat budoucnost. Pak se její vize promění v ještě nebezpečnější pocity – ve spalující touhu... a intenzivní rozkoš. Její jasnozřivost je tak mocná a její mysl tak křehká, že emoce, po kterých touží, ji mohou snadno zničit.

Měňavec Vaughn D'Angelo na sebe umí brát podobu člověka i jaguára, ale je to jeho zvířecí stránka, kterou to k Faith silně přitahuje. Jaguáři instinkty mu říkají, aby si tuto naprosto fascinující ženu přivlastnil, a lidská polovina nic nenamítá. Zatímco Vaughn prahne po pocitech a touží Faith po všech stránkách uspokojit, pro ni je chtíč nebezpečím, které by mohlo zpřetrhat poslední vlákna její přičetnosti.

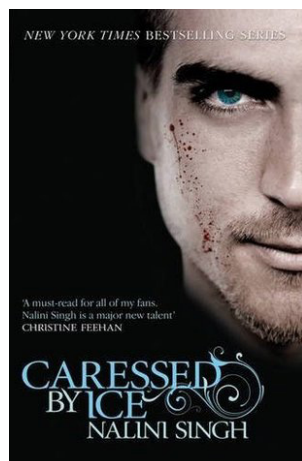
A jsou tu ještě psyové, kteří chtějí Faithiny schopnosti využít k vlastním cílům. Musejí ji proto všech pocitů zbavit – a od Vaughna ji držet co nejdál.

Chladem pohlažená

Ako Arrow, elitný vojak v Psyonskej radovej strážii, bol Judd Lauren prinútený robiť hrozné veci v mene svojho ľudu. Teraz je odpadlík, jeho temné nadanie z neho urobilo najsmrteľnejšieho z vrahov - chladného, bezcitného, necítiaceho. Až pokým nestretne Brennu...

NO
IMAGE

Brenna Shane Kincaidová bola nevinná predtým, než bola unesená - a jej myseľ znásilnená - sériovým vrahom. Jej zmysel pre zlo je zakorenený tak hlboko, až sa obáva, že by sa z nej samotnej mohol stať vrah. Potom je objavené prvé mŕtve telo, obeť známeho šialenstva. Judd je jej jedinou nádejou, a aj napriek tomu, že sa jej citlivá meňavská stránka búri voči jeho chladnej osobnosti, medzi nimi vybuchne vášeň. Ich túžba je šokujúca a surová a neohrozuje len ich srdcia, ale aj ich životy...

Keďže som knihy od tejto autorky čítala už predtým, nemusela som veľmi dlho premýšľať, aby som po tejto sérii siahla. Keď som sa navyše dozvedela, že tu budú vystupovať rôzni „meňavci“, čiže ľudia premieňajúci sa na zvieratá, neváhala som. Od prvej stránky som bola pohltená všetkými pravidlami v novom svete, charaktéry i postavy sa mi prihovárili z rôznych uhlov pohľadu a čo bolo ešte lepšie.

Navyše je každá kniha v podstate o inom ústrednom páre a tým pádom nemáte pocit, že čítate nekonečnú telenovelu, ako to vyzerá pri istých nemenovaných sériách, ktoré možno majú dvadsať kníh v sérii, ale čo z toho, keď je jedna a tá istá žena v každom príbehu s iným mužom? Každopádne nie je to len príbeh, ktorý dokáže zaujať. Celkový námet vzbudzuje zvedavosť v čitateľovi už po prečítaní obsahu knihy. Vzbudí to dojem klasickej fantasy, ale rozsah fantázie tejto autorky vás skutočne dokáže príjemne prekvapiť. Okrem obyčajných vlkolakov, mačkolakov a všakových iných -lakov

na nás čakajú aj Psyovia, obyčajní ľudia s neuveriteľným psychickým nadaním, ktoré im umožňuje komunikovať cez myšlienky cez polovicu mesta, hýbať predmetmi, predpovedať budúcnosť alebo dokonca teleportovať seba alebo kohokoľvek vo svojej blízkosti na druhý koniec svetadielu.

Že sa vám to zdá byť dosť? Nuž, potom by ste sa mali zhlboka nadýchnuť a pripraviť sa na najhoršie - alebo v tomto prípade najlepšie.

Psyovia totiž prešli zvláštnou pro-

cedúrou, ktorú nazývajú „Utíšenie“, ktoré im utlmilo všetky emócie a tým pádom sú úplne bezcitní. Nedokážu sa rozzúriť, nenávisť je im cudzia, ale takisto nedokážu precítiť lásku alebo šťastie či radosť. Teda, väčšina z nich toho nie je schopná. Ale ako to už býva s každým „dokonalým“ riešením, po čase prestane účinkovať na všetkých a tým pádom dochádza v prísne stráženej spoločnosti k pokusom vymaniť sa spod područia „zakázaných emócií“.

Ako iste tušíte, nemám na mysľ len

tých vyvolených, ktorí budú hrať hlavné úlohy v jednotlivých príbehoch, ktorí sa napriek všetkému zamilujú, čo je pre ostatných Psyov fuj, fuj, fuj. Veď oni aj deti plodia v skúmavkách. Ale to odbieham... Ako to býva všade, nemôže viesť takáto tichá a nechcená rebélia len k dobrým výsledkom. A tak medzi chladnými vedúcimi osobnosťami nájdeme aj masových a veľmi, veľmi úchylných vrahov.

Začínate v hlave skloňovať detektívku? Vaše tušenie je správne. Pretože v paranormálnych romancách a vôbec vo fantasy vo všeobecnosti začali vznikať rôzne detektívne ladené príbehy, ktoré sa spájajú hlavne s hľadaním nejakého vraha s nadprirodzenými schopnosťami.

A kto je nebezpečnejší ako človek, ktorý dokáže ostatným preniknúť do mysle a robiť si tam piknik, párty i pohreb v jednom. Čokolvek sa mu páči. A to je desivé.

Akoby toto všetko nestačilo, celý svet je poznačený istým nádychom dystópie, ktoré sú v súčasnosti veľmi populárne. A tento fakt môže ešte zvýšiť záujem u niektorých čitateľov. Toto všetko sa zdá byť až príliš, ale autorka všetko bravúrne zapracovala do príbehu a každý detail nám vysvetľuje postupne a hlavne vtedy, keď je to potrebné. Tým pádom sa možno nedozvieme o rozličných rasách hneď na začiatku v prólogu prvého dielu. Takže nie sme zahltení informáciami. Síce sa niektoré detaily v rámci jednotlivých kníh potom opakujú, ale nie v takej miere, aby to čitateľovi liezlo na nervy. Spolu s tým máme k dispozícii aj veľmi širokú škálu emócií, ktoré sú viac ako reálne. Máte pocit, že všetko prežívate spolu s hlavnými postavami na vlastnej koži a to dopomáha ešte vierohodnejšie dokresliť opis prostredia, ktorý je v dokonalom pomere k akčným scénam a dialógom. Možno má autorka tendenciu občas príliš rýchlo preskočiť z jednej situácie do druhej, čo môže pôsobiť nanajvýš mätúco a tým pádom skončíte tak, že si to musíte prečí-

tať znovu, ale je to len malá daň za skvelý čitateľský zážitok.

Celková dynamickosť i emotívnosť dokážu zaujať a spolu s perfektným rozprávačským talentom samotnej autorky niet divu, že aj po niekoľkých rokoch od prvej publikácie prvej knihy zo série stále dokáže zaujať viac a viac nových ľudí. Spolu so zaujímavou témou, ktorú spracovala, je každá kniha originálna (aspoň tak veľmi, ako to dokáže) a tým pádom sa z toho stáva príbeh hodný času, ktorý strávite pri čítaní. A verte mi, čítanie vám zaberie nejakú tú chvíľu.

Ale to pri dobrých knihách predsa nie je na škodu.

Prečo začať čítať túto sériu?

Nalini Singh je na našom (či už slovenskom alebo českom) trhu nováčik, hoci v zahraničí je veľmi obľúbená a často vyhľadávaná, čo je iste dôkazom jej nadania. Posúva svoje hranice neustále vpred a zahráva sa s vlastnou fantáziou, pričom niečo také nechutné ako slovo nemožné v slovníku nemá. Láska k písaniu sa odráža v každom jednom jej príbehu a to je plus.

Samotný fakt, že už po druhýkrát odporúčame nejakú knižnú sériu práve od tejto autorky, hovorí asi za všetko.

Každý príbeh sa venuje inému problému, ale všetky majú niečo spoločné., Niekedy je to nedoriešený problém, inokedy tajomná hádanka, ktorá naznačuje ďalší vývin osudu našich hrdinov. Všetky detaily k nám prichádzajú veľmi prirodzene, keďže príbeh je rozprávaný z pohľadu tretej osoby, čiže sa nám ponúka rozprávanie v er-forme.

Narazíme tu na veľké množstvo charakterov, každý je z iného kútu sveta a niekedy aj z inej rasy. Dokonca tu narazíme aj na skutočných ľudí, ale ústrednými postavami vlastne ani nie sú, len sa okrajovo spomínajú, takže sa môžeme sústrediť len na tú fantastickú líniu a všetky pohnútky a malé detaily, ktoré môžu byť neskôr dôležité. A tých bude skutočne veľa.

Keďže okrem „meňavcov“ sú tu aj Psyovia, musíme si najskôr zvyknúť na nejaké pravidlá a obmedzenia, aj keď niektoré z nich by vám nenašli ani v tom najdivokejšom sne. Tým pádom ste ešte viac pohltení tým, čo čítate. A tak sa ľahko stane, že mozaika postáv môže pôsobiť ešte exotickjšie.

Niektoré postavy vás opakovane rozosmievajú, iné vás dojmú svojím ťažkým osudom a dúfate, že ak sa rozčúlíte alebo budete plakať, nejakým im to pomôže. Nuž, nie je to tak. Skúšala som to. Všetko to vyrovnávajú postavičky, ktoré by ste najradšej uškvarili vo vlastnej šťave, prefackali alebo rovno zniesli z povrchu zemskeho. Tie väčšinou majú dlhú trvácnosť, ale budme k sebe úprimní – napriek tomu, ako neskutočne dokážu liezť na nervy, sú prospešné pre každú knihu.

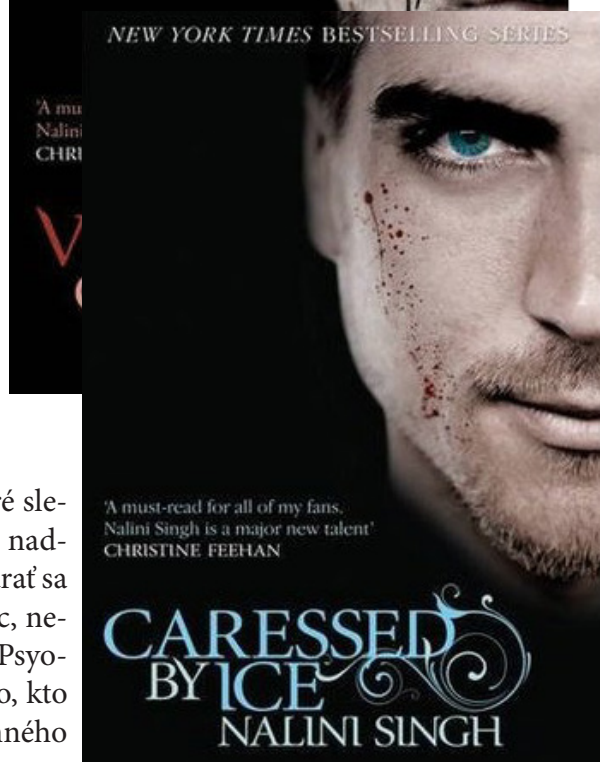
Inak by sme mali pocit, že čítame nejaké rozprávky pre deti.

Príťažlivejšie než samotné charaktery sú už len „dobrodružstvá“, ktoré sledujeme spolu s ostatnými. Nejde tu len o problémy magického alebo nadprirodzeného charakteru. Osud sveta, vášho národa alebo snaha postarať sa o ostatných vlkov, aby boli v bezpečí a vždy v rámci územných hraníc, nestačí. Každý jeden je vlastne vo svojej podstate človekom, dokonca aj Psyovia, ktorí pôsobia ako roboti. Aj keď, za čo iné sa dá považovať niekto, kto nič necíti? Ale aj tí prežívajú malé drámy, ktoré poznáme z každodenného života. Takže sa nám ešte viac približujú.

Dramatickosť, emotívnosť a celková dynamickosť by už sami o sebe stačili na to, aby udržali našu pozornosť, ale ak sa k tomu pripletú aj občasné humorne ladené scény a dialógy, máme takmer dokonalú symfóniu a neopakovateľný čitateľský zážitok.

Ale to môže byť len prvý pohľad. Keď sa nad tým lepšie zamyslíte, nájdete nejaké nezrovnalosti. Tu niečo, tamto tiež. Ale nie je to o nedostatkoch, ale o celkovom zážitku a o tom, ako sa autorka dokáže popasovať s témou, ktorú si vybrala. Ak napíše príbeh, ktorý je zaujímavý už len svojím námetom, vloží do neho uveriteľne vykreslené charaktery a dá im schopnosti, ktoré sú fascinujúce, dokážete Nalini odpustiť aj to, že príbeh nevyvrcholí tak, akoby ste si to pôvodne predstavovali.

Pretože ak vo vás príbeh a postavy niečo zanechajú, ten zvyšok vás nezaujíma.

Fakty o sérii, ktoré ste možno nevedeli:

- V sérii zatiaľ vyšlo 13 pokračovaní, ale zazmluvnené je aj 14. kniha. Okrem toho sa do série zaraďuje aj viac ako 20 noviel a krátkych poviedok.
- Autorka sama o sebe napísala, že za vznik tejto série vďačí svojej predstavivosti. Vždy bola fascinovaná rôznymi nadprirodzenými schopnosťami a v detstve bola presvedčená, že by bolo úžasné, keby dokázala ľuďom vo svojom okolí čítať myšlienky. Nakoniec to v jej dospelosti vyústilo v zblúdilú myšlienku – čo ak by schopnosti so sebou priniesli aj šialenstvo, ktoré by niekoho prinútilo k vražde a dotýčný by nedokázal prestať?
- Autorka bola taká fascinovaná touto myšlienkou, že prvý koncept a hrubý náčrt dokončila za 3 týždne.
- V celej sérii sa niekoľkokrát objavujú zmienky o rozdelení Psyov na rôzne „poddruhy“. Na webovej stránke autorky sú všetky rozpísané a spolu s nimi sú tam uvedené aj základné charakteristiky a nadania daných skupín.
- Okrem toho tam nájdete aj faktické údaje, ktoré boli spojené s výskumom autorky pri písaní (napríklad fakty o určitých šelmách).
- Zo stránky autorky sa môžete prekliknúť na blog, na ktorom nájdete zoznam všetkých postáv zo série, spolu so súpisom členov jednotlivých svoriek a v akom sú vzťahu voči ostatným. Takisto tu nájdete údaje týkajúce sa výskytu postáv v jednotlivých knihách.
- Prvá kniha, ktorá prvýkrát vyšla v roku 2006, bola odvtedy preložená do viac ako 15 rôznych jazykov.

JOHN GREEN

Jeden z nejznámějších autorů této doby se nám v Česku a na Slovensku představil až nedávno právě díky románu *Hvězdy nám nepřály* (v originále *The fault in our stars*), ovšem jeho publikační činnost už byla rozsáhlejší.

John Michael Green je americký spisovatel a vlogger, který se narodil roku 1977 v Indianapolis. Roku 2005 vydal svůj první román *Hledání Aljašky*, za který získal Printzovu cenu. U nás tento druhý nejvýznamnější román vyšel až roku 2013.

Roku 2006 publikoval příběh *An Abundance of Katherines*, který u nás doposud nebyl vydán. O rok později si John se svým bratrem Hankem založili kanál na YouTube pod názvem *VlogBrothers*. Vlog měl slogan „Don't forget to be awesome“, což znamená „Nezapomeňte být úžasní.“ S bratrem se zúčastnil projektu *Bratrstvo 2.0* a během něho komunikovali spolu jen přes videa. Přestože oba tvrdili, že téma neměli žádné a povídali si spíš o něčem nekonkrétním, jejich kanál se setkal s úspěchem a dosáhl přes milion odběratelů.

Johna projekt nenaplňoval natolik, aby se mu hluboce věnoval a pokračoval raději se svou spisovatelskou dráhou. Roku 2008 vydal román *Papírová města* (*Paper towns*), u nás vydaný teprve nedávno, a který se stal bestsellerem. O dva roky později vydal román *Will Greyson*, *Will Greyson*, opět doposud u nás nevydaný a nakonec přišel i největší bestseller *Hvězdy nám nepřály* roku 2012.

Příběh o dívce a chlapci, jejichž život je omezen zákeřnými nemocemi, společně bojují až do poslední chvíle a překonávají všechny překážky, se stal u všech kritiků a čtenářů nadmíru populární. Dokonce ani sám John Green nic takového nečekal. Na otázku, proč zrovna tento název, citoval: „The fault, dear Brutus, is not in our stars but in ourselves, that we are underlings.“ Citát pochází ze hry Julius Caesar a v překladu znamená: „Chyba, milý Brute, není v našich hvězdách, ale v nás, že jsme podřízení.“ Myslím, že určitě dokázal díky hraní si se slovy a výňatkem z toho citátu utvořit vystihující název tohoto příběhu. Kdo nevěří, rozhodně by si měl knihu přečíst. A komu hvězdy nedají spát, rozhodně se podívat i na dojemný film. Každý si z nás jistě občas rád popláče.

STŘÍBRNÉ STÍNY - Richelle Mead

Nadcházejí velmi temné časy...

V předešlém díle Sydney Sageová učinila životní – a nevratné – rozhodnutí. Uposlechla svůj šestý smysl a rozhodla se hodit za hlavu všechno, v čem vyrůstala. Přesněji řečeno všechno, co jí do hlavy vtloukali Alchymisté.

Jí i Adrianovi se celý svět rozbil na kousky. Nezbyvá jim teď nic jiného, než ty kousky trpělivě sbírat a snažit se vrátit svůj vztah tam, kde byl dřív. Pokud ale chtějí začít myslet na lásku, musí v první řadě přežít.

Sydney je lapena v nepřátelském světě a stojí ji spoustu sil, aby neztratila sama sebe. Adrian by si také rád zachoval víru, že se všechno v dobré obrátí, ale pak se ho znovu zmocní staří démoni a nová poukání. Začíná být jasné, že je čekají velmi temné časy...

NIČOHO SA NEBOJ - Lisa Gardnerová

Som doktorka Adeline Glenová.

Pre svoju genetickú dispozíciu necítim bolesť.

Nikdy som ju necítila. A nikdy nebudem.

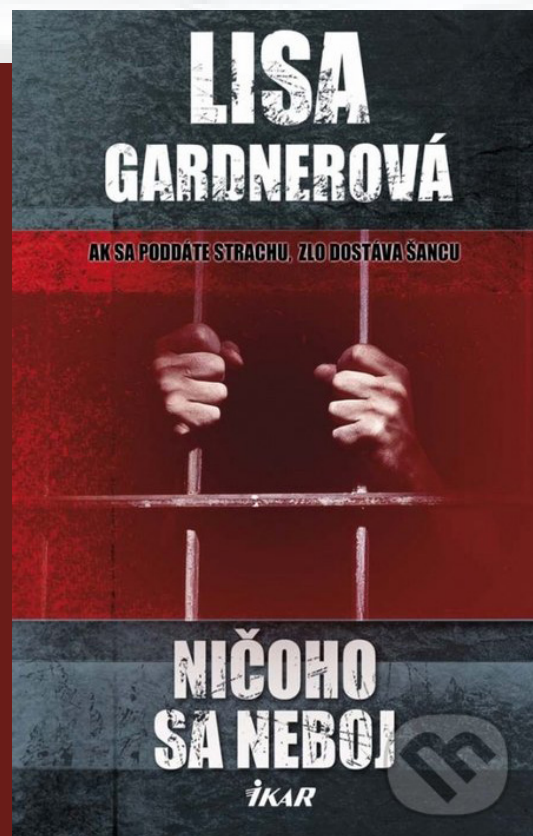
Bostonská detektívka D. D. Warrenová prišla po zotmení na miesto činu. Začula praskanie podlahy, tichú uspávanku... Viac si nepamätá. Neskôr sa dozvie, že sa jej podarilo vypáliť zo služobnej zbrane. Je vážne zranená, trpí obrovskými bolesťami, nehýbe ľavou rukou a nemôže sa vrátiť do práce, ktorú miluje.

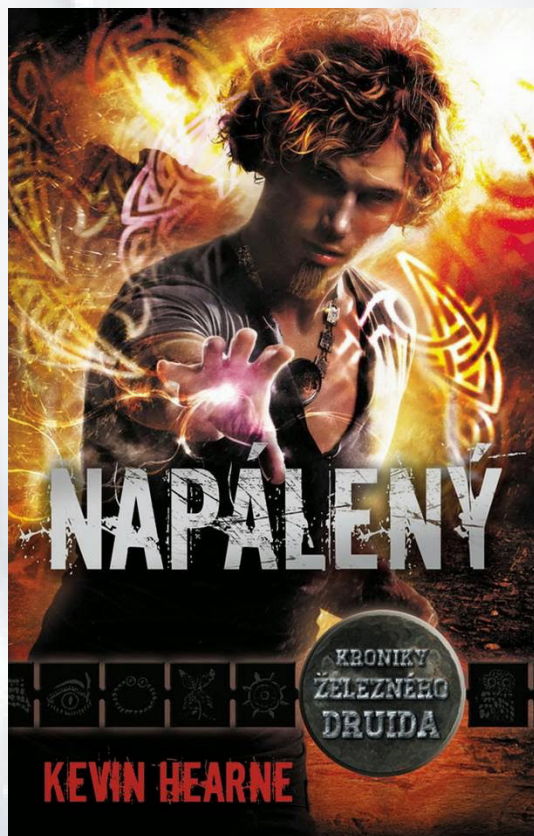
Moja sestra je Shana Dayová, smutne preslávená vrahyňa, ktorá prvý raz vraždila ako štrnásťročná. Dostala doživotný trest, za tridsať rokov vo väzení však zabila viac ľudí, než keď bola na slobode.

O šesť týždňov nájdu ďalšiu ženu, zavraždenú vo vlastnej posteli. V izbe sú rovnaké rekvizity ako na mieste predošlej vraždy: fľaša šampanského a červená ruža. Jediná osoba, ktorá sa možno ocitla v blízkosti „vraha s ružou“, je detektívka D. D. Warrenová. Tá však ešte vždy nevládze vziať na ruky svoje dieťa, nabiť zbraň ani si spomenúť na jediný detail z noci, pre ktorú môže toľko stratiť.

Naším otcom bol Harry Day, povestný sériový vrah, ktorý dobrovoľne odišiel zo sveta pred štyridsiatimi rokmi. Lenže vrah s ružou vie o ňom všeličo, čo by vedieť nemal. Sestra tvrdí, že ho pomôže zneškodniť a ochráni ma. Lenže sama skutočnosť, že necítim bolesť, ešte neznamená, že mi nemôže ublížiť vlastná rodina.

D. D. sa ešte nevrátila do práce, ale je znova na love. Lebo vrah s ružou sa nezameriava len na osamelé ženy, ohrozuje aj samu detektívku a vyhliadol si novú obeť. D. D. vie, že existuje iba jediný spôsob, ako ho dostať: Ničoho sa nebáť.

NAPÁLENÝ - Kevin Hearne

Druid Atticus O'Sullivan by nepřežil déle než dvě tisíciletí, kdyby v sobě neměl pořádnou dávku keltské prohnanosti. Když se mu tedy na americký jihozápad přijdou pomstít bohové hromů a blesků, s menší pomocí navažského šibala Kojota je přesvědčí, že ho v arizonské poušti rozsekali na cimp-campr.

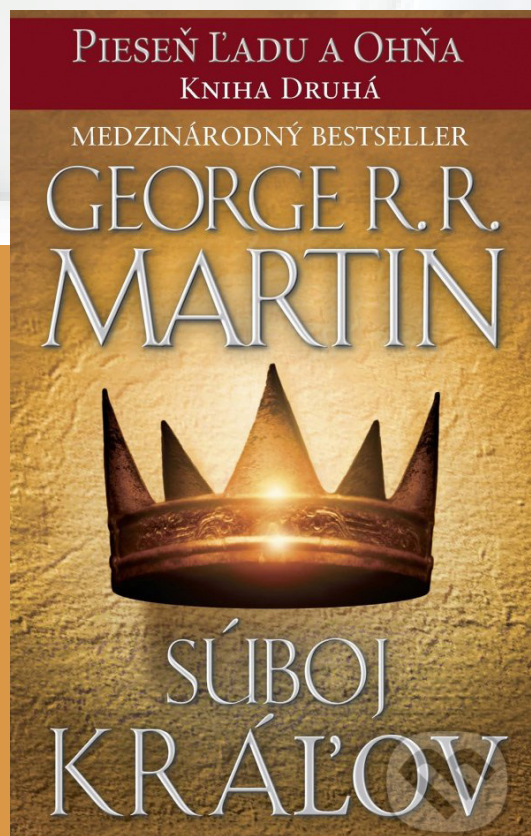
Jenže mazanému Kojotovi není proti srsti ušít občas nějakou tu levárnou a Atticus brzy zjistí, že mu hodil na krk boj s krvežíznivými pouštními kožoměnci, kteří na sebe mohou brát různé podoby. Když už si myslí, že všechny lsti prokoukl, zradí ho ten, od koho by to čekal nejméně. Atticus přísahá, že jestli tohle přežije, už nikdy se nenechá napálit. Krásná poslední slova.

SÚBOJ KRÁLOV - George R.R. Martin

Pokračovanie príbehu je rovnako strhujúce ako prvý diel, je plné zvrátov, s ktorými čitateľ nepočíta a tie dodávajú deju neobyčajné čaro.

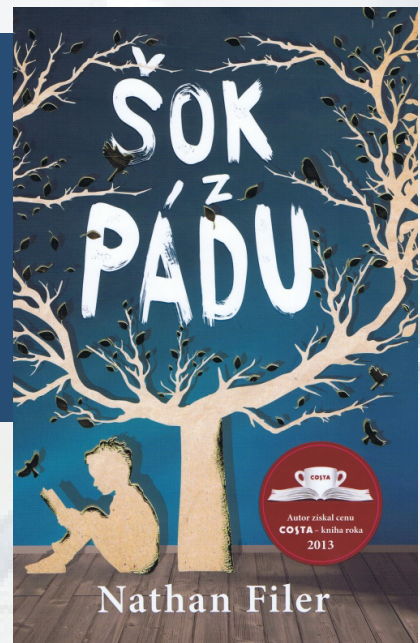
Čas sa zbláznil. Leto pokoja a hojnosti, ktoré trvalo desať rokov, sa pomaly chýli ku koncu a ostrá, mrazivá zima sa blíži ako zúrivé zviera. Dvaja veľkí vodcovia – lord Eddard Stark a Robert Baratheon – ktorí vládli v čase vynúteného mieru, sú mŕtvi, stali sa obeťami kráľovských intríg. V celom kraji, od starovekej pevnosti Dračí kameň po nepriateľské múry Zimovresu panuje chaos, keď sa uchádzači o Železný trón chystajú násilím uplatniť svoje nároky vo vojne. Na oblohe sa objavilo znamenie skazy – kométa červená ako krv a oheň – a o rozdelenú zem bojuje šesť vojsk. Eddardov syn Robb sa vyhlásil za Kráľa severu. Na juhu vládne Joffrey, právoplatný dedič, no len podľa mena, a sám je obeťou intrigánskych dvoranov, ktorých je Kráľov prístav plný. Robertovi dvaja bratia chcú získať kráľovstvo a odstrkovaný rod sa znova vydáva dobýjať. A na inom svetadieli kráľovná vo vyhnanstve, Matka drakov, riskuje všetko, aby previedla svoje vzácne mláďatá cez drsnú horúcu púšť a získala späť korunu, ktorá jej právom patrí.

Na pozadí incestu a bratovraždy, alchýmie a zabíjania sa za slávu platí krvou. A víťazná korisť pripadne mužom a ženám, ktorí majú tú najchladnejšiu ocel... a tie najchladnejšie srdcia. Pretože keď sa vládcovia pustia do súboja, otriasa sa celá zem. Súboj kráľov je smelý, nápaditý román nabitý jedinečnou predstavivosťou, ohromujúcou krásou a čarom – je to neskutočne vzrušujúci príbeh, na ktorý nikdy nezabudnete.

ŠOK Z PÁDU - Nathan Filer

Nathan Filer sa stal víťazom Costa Book Award určenej knihám najlepších autorov z Veľkej Británie a Írska. Ide o jeho debutový román. Je to príbeh o dvoch bratoch, z ktorých jeden tragicky zahynie a druhý potom okrem schizofrénie zápasí aj s pocitmi viny. Porota uviedla o knihe, že román je taký dobrý, že sa po jeho prečítaní budete cítiť ako lepší človek. Šok z pádu je šokujúci a silný pohľad na smrť a duševnú chorobu, ktorú sami odborníci označili za jednu z najlepších o duševnej chorobe.

HVIEZDA JASNÁ - Maxim E. Matkin

Existujú ponaučenia, ktoré sú absolútne pravdivé a predsa sa nimi nikto neriadi. Existujú ľudia, ktorí priťahujú iných ako rozsvietený maják lode na rozbuřenom mori, a predsa sa cítia osamelí a nepochopení.

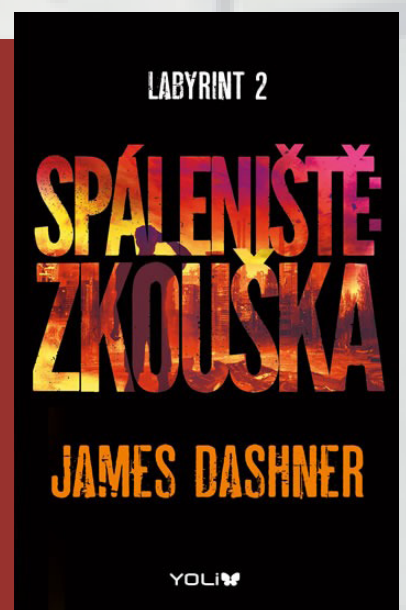
Stela má dvadsať a je čašníčka. Nie je celkom obyčajná čašníčka, má jednu zvláštnu schopnosť a okrem toho väčšie množstvo rodičov, dvoch dobrých kamarátov, zmätky vo vzťahoch s mužmi, dostatok instantných rád do života, snahu konať dobro a vrodenu impulzivnosť.

Ak toto nie je prvá kniha, ktorú od Maxima E. Matkina čítate, možno zistíte, že postavy, ktoré spoznáte v tomto príbehu, ste už stretli. Možno v živote a

možno v jednej z predchádzajúcich kníh. Pretože tak ako sa zaplietame do životov svojich blízkych a často aj celkom cudzích ľudí, tak sa to deje aj postavám v knihách. Stela – zvaná tiež Hviezda Jasná Kopasná – bude chvíľu stratená, bude sa rozčuľovať, zachraňovať, utekať, odpúšťať a milovať. A nakoniec nájde, čo nehľadala, a napriek tomu bude aspoň pre ňu konečne všetko jasnejšie. Hviezda jasná.

SPÁLENÍŠTĚ: ZKOUŠKA- James Dashner

Labyrint byl teprve začátek. Nalezením cesty z Labyrintu to mělo skončit... Už žádné hlavolamy. Žádné proměnné. A žádné běhání. Thomas byl přesvědčený, že když se jim podařilo uniknout, vrátí se on i Placeři ke svým dřívějším životům. Nikdo však ve skutečnosti netušil, do jakého života se vracejí. Země, sežehnutá slunečními erupcemi a spálená novým, krutým klimatem, se změnila v pustinu. Vláda se zhroutila – a s ní i pořádek. Rozpadajícími se městy teď bloudí „raplové“, lidé pokrytí hnisavými ranami, které infekční nemoc nazývaná erupce dohání k vražednému šílenství. Hledají, kde by našli další oběť... a potravu. Pro Placery běhání zdaleka neskončilo. Namísto svobody zjišťují, že mají před sebou další zkoušku. Musejí překonat Spáleníště, nejvíc sežehnutou část planety, a do dvou týdnů dorazit do bezpečného útočiště. A organizace ZLOSIN se postarala o to, aby uzpůsobila proměnné a nastavila šance v jejich neprospěch. Thomase čeká zkouška ohněm – skutečně přechovává někde v hlavě tajemství svobody? Nebo bude věčně vydán ZLOSINu na milost?

SOK Z PÁDU

UKÁŽKA Z KNIHY

Nathan Filer

Mal by som povedať, že nie som poriadny človek. Niekedy sa usilujem takým byť, ale často nie som. Keď teda prišiel rad na mňa, aby som zavrel oči a rátal do sto – podvádzať som.

Stál som tam, kde musíte stáť, keď na vás príde rad, aby ste ráтали do sto, a to miesto bolo vedľa nádob na triedený odpad, pri obchode, kde predávajú jednorazové ražne na prípravu barbecue a náhradné stanové kolíky. A kúsok odtiaľ je fliachik zeme, zarastený trávou, skrytý za vodovodnou rúrou s kohútikom.

Ibaže na to, že som tam stál, sa nepamätám. Teda nepamätám si to naisto. Nie vždy si zapamätáte takéto detaily, všakže? Nepamätáte si, či ste stáli vedľa nádob na triedený odpad, alebo o kúsok vyššie na chodníku pri barakoch so sprchami a či tam hore je naozaj vodovod s kohútikom.

Teraz už nepočujem bláznivé škriekanie čajok a necítim ani chuť soli vo vzduchu. A necítim ani horúce popoludňajšie slnko, od ktorého sa mi pod čistým bielym obvazom potí koleno, ba ani svrbenie opaľovacieho krému v prasklinách na mojej lúpajúcej sa pokožke. Nedokážem sa prinútiť, aby som v sebe oživil ten nejasný pocit, že ma všetci opustili. A ani sa vlastne nepamätám na to, že som sa rozhodol podvádzať a otvoriť oči.

Mohla mať asi toľko rokov ako ja, mala hrdzavé vlasy a tvár posiatu stovkou pieh. Lem na krémových šatách mala zafúľaný od kľáčania na zemi a k hrudi si pritískala malú handrovú bábiku so zašpinenou ružovou tvárou, hnedými vlnenými vlasmi a očami vytvorenými z blyšťavých čiernych gombíkov.

Prvé, čo urobila, bolo, že odložila bábiku vedľa seba – uložila ju najnežnejšie, ako vedela, do vysokej trávy. Bábika vzbudzovala dojem, že sa cíti pohodlne, ruky mala voľne položené pri tele a hlavu mierne zdvihnutú. Na mňa v každom prípade pôsobila tak, že sa cíti pohodlne.

Bol som pri nej tak blízko, že som počul škrabot a škripot, keď začala paličkou rozrývať vyschnutú zem. Ona si ma však nevšimla napriek tomu, že palička, ktorú odhodila, mi pristála takmer na prstoch nohy, ktoré som mal vo svojich idiotských gumových šlapkách úplne obnažené. Radšej by som si bol dal tenisky, ale viete, aká je moja mama. Tenisky – v takýto krásny deň, aký máme dnes. V žiadnom prípade. Ona je už raz taká.

Pri hlave mi zabzučala osa a zvyčajne by to stačilo na to, aby som začal okolo seba nervózne mávať rukami, ale tentoraz som sa ovládol. Zostal som úplne nehybný, lebo som to dievčatko nechcel vyrušiť alebo som nechcel, aby vedela, že som tam. Práve teraz ryla prstami, holými rukami vyberala suchú zem, až kým jama nebola dosť hlboká. Potom si hlinu z prstov zoškriabala, ako najlepšie vedela, opäť vzala do rúk bábiku a dva razy ju pobožkala.

Toto je časť, ktorú ešte vždy vidím najzreteľnejšie – tie dva bozky, jeden na čelo, jeden na líce.

Zabudol som však povedať, že bábika mala na sebe kabátik. Bol jasnožltý, s čiernou plastovou sponou vpredu. Je to dôležité, lebo ďalšia vec, ktorú dievčatko urobilo, bola, že rozoplo sponu a vyzlieklo bábike ten kabátik. Spravila to veľmi rýchlo a vopchala si ho vpredu pod šaty.

Niekedy – ako napríklad teraz –, keď si spomeniem na tie dva bozky, je to, ako keby som ich naozaj cítil.

Jeden na čelo.

Jeden na líce.

Čo sa stalo potom, je v mojej mysli menej jasné, keďže sa to zlialo do toľkých iných spomienok, odohralo sa to toľkými inými spôsobmi, že neviem odlíšiť skutočné od toho, čo som si predstavoval, ba dokonca nie som si istý, či je medzi tým nejaký rozdiel. Takže ani presne neviem, kedy sa rozplakala, alebo či už vtedy plakala. A neviem, či predtým, ako hodila poslednú hrst hliny, zaváhala. Naisto však viem, že keď už bola bábika zasypaná a hlina utľapkaná, dievčatko bolo sklonené, k hrudi si pevne pritískalo ten žltý kabátik a plakalo.

Keď ste deväťročný chlapec, vôbec nie je ľahké utešiť nejaké dievča. Najmä ak ju nepoznáte, a dokonca ani neviete, čo sa vlastne stalo.

Urobil som, čo bolo v mojich silách.

S úmyslom zľahka ju chytiť okolo pliec – tak ako to ocko robieval mame na našich rodinných prechádzkach – som sa posunul dopredu, no zrazu som sa zarazil a nevedel som sa rozhodnúť, či si mám kľaknúť vedľa nej, alebo zostať stáť. Neohrabane som balansoval medzi tými dvoma možnosťami, potom som stratil rovnováhu a pomaličky som sa prekotil, takže prvé, čo si to dievča z mojej prítomnosti uvedomilo, bolo, že celou váhou svojho tela som jej postupne vtlačal tvár do čerstvo zahrabaného hrobu. Ešte stále neviem, čo som mal povedať, aby som to, čo sa stalo, aspoň trochu napravil, a veľa som nad tým rozmýšľal. Keď som však ležal vedľa nej a špičkami nosov sme sa takmer dotýkali, skúsil som to takto: „Ja som Matthew. A ty sa ako voláš?“

Neodpovedala hneď. Naklonila hlavu nabok, aby sa na mňa lepšie pozrela, a keď to urobila, zacítil som, ako mi uvoľnený pramienok jej vlasov rýchlo sklzol po okraji jazyka a prešmykol sa kútikom mojich úst. „Ja som Annabelle,“ odvetila.

Volala sa Annabelle.

To dievča s hrdzavými vlasmi a s tvárou posiatou stovkami pieh sa volá Annabelle. Skúste si to zapamätať, ak sa vám to podarí. Držte si to v hlave popri všetkom ostatnom, čo sa vám v živote prihodí, napriek všetkým tým udalostiam, ktoré vás možno budú nútiť, aby ste na to chceli zabudnúť – uložte si to niekde v bezpečí.

Vstal som. Obväz na kolene som mal teraz špinavo hnedý. Začal som jej vysvetľovať, že sme sa hrali na schovávačku a že aj ona sa môže s nami zahrať, ak chce. Skočila mi však do reči. Rozprávala pokojne, hlas jej neznel ani nahnevane, ani rozčúlene. A povedala toto: „Už nikdy viac tu nie si vítaný, Matthew.“

„Čože?“

Nepozrela na mňa, zdvihla sa na ruky a na kolená a sústredila sa na kôpku sypkej zeme – opäť ju úhladne utľapkala, dokonale ju zarovнала. „Toto je karavanový kemp, ktorý patrí môjmu ockovi. Ja tu bývam a ty tu nie si vítaný. Choď domov.“

„Ale...“

„Zmizni!“

V okamihu bola opäť na nohách a blížila sa ku mne s vypätou hrudou ako nejaké malé zviera, ktoré sa pokúša vyzerať väčšie.

„Zmizni, už som ti to povedala. Nie si tu vítaný.“

Nad nami výsmešne zaštebotala čajka a Annabelle skríkla:

„Všetko si pokazil.“

Na vysvetľovanie už bolo neskoro. Keď som dokráčal k chodníku, zasa kľáčala na zemi a bábikin žltý kabátik si pritískala k tvári.

Ostatné deti vykrikovali a volali na mňa, aby som ich našiel. Ja som ich však nešiel hľadať. Bežal som tak rýchlo, ako som len vládal – popri barakoch so sprchami, popri obchode, skratkou cez park –, a šľapky mi plieskali o horúci asfalt. Nedovolil som si ani na chvíľu zastať, ba ani len spomaliť, až kým som nebol dosť blízko pri našom karavane, kde som zbadal mamu, ako sedí vonku na ležadle. Na hlave mala slamený klobúk a dívala sa na more. Usmiala sa a zakývala mi, ale ja som vedel, že ešte vždy voči mne cíti zlosť. Niekoľko dní predtým sme sa akoby pohádali. Znie to hlúpo, lebo zranil som sa vlastne len ja a rany som už mal takmer zahojené, ale mojím rodičom niekedy robí problém hodiť problém za hlavu.

Predovšetkým mame, keďže v sebe pestuje zlobu.

Ale ja som asi taký istý.

Porozprávam vám, čo sa stalo, lebo to bude vhodný spôsob, ako predstaviť môjho brata. Volá sa Simon. Myslím, že ho budete mať radi. Ja ho naozaj mám rád. O niekoľko strán ďalej však už bude mŕtvy. A potom už nikdy nebol taký ako predtým.

Keď sme prišli do Ocean Cove Holiday Park – boli sme otrávení z cesty, ale nevedeli sme sa dočkať, kedy začneme preskúmať okolie –, rodičia nám povedali, že môžeme ísť hocikam v rámci kempingu, ale nesmieme ísť sami na pláž, keďže chodník k nej je veľmi strmý a hrboľatý. A aj preto, lebo ak sa chcete dostať na začiatok chodníka, treba prejsť kúsok po hlavnej ceste. Naši rodičia patria medzi ten typ ľudí, ktorých takéto veci znepokojujú – strmé chodníčky a hlavné cesty. Ja som sa však rozhodol, že napriek tomu pôjdem k moru. Často som robil veci, ktoré mi neboli dovolené, a môj brat ma nasledoval. Keby som sa nebol rozhodol nazvať túto časť svojho príbehu dievčatko a jej bábika, mohol som jej dať názov šok z pádu a moje zakrvavené koleno, lebo aj to bolo dôležité.

Zažil som šok z pádu a mal som zakrvavené koleno. Bolesť som nikdy neznášal dobre. Je to jedna z vecí, ktorú na sebe nemám rád. Som úplný sraľo. Keď ma Simon dobehol v prudkej zákrute chodníčka, kde vytŕčajúce korene lapajú do svojich osídel nič netušiace členky – už som rumárgal ako malé decko.

Môj brat vyzeral tak ustarostene, až to bolo takmer smiešne. Mal veľkú okrúhlu tvár, ktorá sa večne usmievala a pripomínala mi mesiac. Zrazu však vyzeral tak posrato ustarostený.

A Simon urobil toto: zdvihol ma do náručia a niesol ma krok za krokom naspäť po útesovom chodníčku a potom ešte asi tak pol kilometra k nášmu karavanu. Toto pre mňa urobil.

Myslím, že zopár dospelých sa pokúšalo pomôcť mu, ale o Simonovi treba vedieť, že od väčšiny ľudí, ktorých v živote stretnete, sa trochu odlišoval. Chodil do špeciálnej školy, kde sa deti učili základné veci, napríklad to, že sa nemáte rozprávať s neznámymi ľuďmi, takže vždy, keď si nebol sám sebou istý alebo keď sa ho zmocnila panika, utiekal sa k týmto ponaučeniam, aby sa cítil v bezpečí. Takto Simon fungoval.

Niesol ma celkom sám. Ibaže nebol vôbec silný. Bol to symptóm jeho telesného postihnutia, svalová slabosť. Má to aj názov, no teraz si naň neviem spomenúť, ale vyhladám ho, ak sa mi naskytne možnosť. Znamenalo to, že tá chôdza ho napoly zabila. Keď sme sa teda dovliekli ku karavanu, zvyšok dňa musel stráviť v posteli.

Toto sú tri veci, ktoré si z toho časového úseku, keď ma niesol Simon, pamätám najjasnejšie.

1. Ako kráčal, brada mi udierala o jeho plece. Mal som obavy, že mu tým spôsobujem bolesť, ale aj ja som bol do vlastnej bolesti pohrúžený natoľko, že som nič nepovedal.

2. Radšej som ho pobožkal na plece, a to preto, lebo keď ste malý, veríte, že to naozaj pomôže. Nemyslím si však, že si to všimol, lebo som doňho udieral bradou pri každom kroku, a keď som ho pobožkal, namiesto brady som doňho vrazil zubami, čo ho pravdepodobne zabolalo ešte viac.

3. Šššš! Ticho! Všetko bude v poriadku. Toto povedal, keď ma zložil na zem pred naším karavanom. Vzápätí vbehol dovnútra zavolať mamu. Možno som sa nevyjadril dosť jasne – Simon skutočne nebol silný. To, ako ma niesol, bola najťažšia vec, akú v živote urobil, no napriek tomu sa usiloval uchlácholiť ma. Šššš! Ticho! Všetko bude v poriadku. Znelo to z jeho úst tak dospelo, tak nežne a upokojujúco. Prvý raz v živote som naozaj pocítil, že mám veľkého brata. Počas tých niekoľkých krátkych sekúnd, kým som čakal, kedy vyjde von mama, kým som si opatroval koleno, díval sa na prach a hlinu na koži a sám seba som presvedčil, že vidím obnaženú kosť, počas tých niekoľkých krátkych sekúnd – som sa cítil úplne v bezpečí.

Mama mi ranu vyčistila a obviazala, a potom na mňa nakričala za to, že som Simona dostal do takého hrozného stavu. Aj otec na mňa nakričal. V jednej chvíli na mňa kričali obaja naraz, takže som vlastne ani nevedel, na koho sa mám pozerieť. Takto to u nás fungovalo. Aj keď bol môj brat o tri roky starší, vždy som bol za všetko zodpovedný ja. Často som za to voči nemu pociťoval odpor. Ale tentoraz nie. Tentoraz bol pre mňa hrdinom.

Toto je teda môj príbeh, ktorým som vám predstavil Simona. A je to aj dôvod, prečo mama voči mne ešte vždy cítila zlosť, keď som celkom bez dychu prišiel k nášmu karavanu a pokúšal som sa pochopiť, čo sa vlastne stalo s tým dievčatom a s jej handrovou bábikou.

„Si bledý ako stena, miláčik.“

Mama mi vždy hovorí, že som bledý ako stena. V tieto dni mi to hovorí stále. Zabudol som však povedať, že mi to hovorila už aj vtedy dávno. Načisto som zabudol, že mi vždy hovorila, že som bledý ako stena.

„Je mi ľúto, mama, že sa to vtedy stalo.“ A naozaj mi to bolo ľúto. Veľa som o tom premýšľal. O tom, ako ma Simon musel niesť a ako ustarostene vyzeral.

„To je v poriadku, miláčik. Veď sme na prázdninách. Skús si ich užívať. Ocko šiel so Simonom na pláž, vzali si šarkana. Nepôjdeme za nimi?“

„Hádam zostanem trochu vnútri. Vonku je horúco. Hádam si pozriem niečo v telke.“

„V takýto krásny deň? Vážne, Matthew. Čo s tebou urobíme?“

Opýtala sa to akoby priateľsky, akoby vlastne ani necítila potrebu niečo so mnou urobiť. Vedela byť takáto milá. Nepochybne vedela byť takáto milá.

„Neviem, mama. Je mi ľúto, že sa to vtedy stalo. Všetkého mi je ľúto.“

„Je to už zabudnuté, miláčik, naozaj.“

„Sľubuješ mi to?“

„Sľubujem. Poďme si teda púšťať toho šarkana, dobre?“

„Nemám teraz chuť.“

„Veď nepozeraš telku, Matt.“

„Práve som sa hral na schovávačku.“

„Ty sa schovávaš?“

„Nie. Ja hľadám. Naozaj by som to mal dokončiť.“

Ibaže ostatným deťom sa zunovalo čakať, kým ich pôjdem hľadať, a tak sa rozdelili na menšie skupiny a hrali sa iné hry. Aj tak som nemal chuť hrať sa. Chvíľu som sa teda len tak prechádzal, až som sa znova ocitol tam, kde bolo predtým to dievčatko. Lenže tam už nebolo. Zostala tam iba kôpka hliny, teraz už starostlivo vyzdobená niekoľkými natrhanými iskerníkmi a sedmokráskami, a – na označenie toho miesta – dve paličky, úhľadne upravené do kríža.

Bolo mi veľmi smutno. A je mi trochu smutno ešte aj teraz, keď na to myslím. Tak či onak, musím už ísť. Jeanette z výtvarného krúžku napodobňuje nervózneho vtáka; nepokojne poletuje na konci chodby a pokúša sa upútať moju pozornosť.

Kartónový papier sám od seba nevytvorí nič.

Musím už ísť.

*Tips
and
Tricks
Click here.*

AKO NAPÍSAŤ KNIHU: PRÍPRAVA V 10 KROKOCH

ČASŤ 1 – HEADANIE MYŠLIENKY PRE SVOJ PRÍBEH

Námety na písanie knihy: Ako ich získať

AUTOR: GLEN C. STRATHY

Všetko začína myšlienkou.

Najlepšie námety a nápady k vám prídu bez námahy a neohlásene. Vkradnú sa vám do mysle a dožadujú sa slovného spracovania a sú odhodlané nevzdať sa dovtedy, kým im nebude vyhovené. Môžu v zadnej časti vašej mysle existovať celé roky, netrpezlivo tam podriemkavať, až kým si konečne nenájdete čas, aby ste ich rozpísali. Také myšlienky sú skvelé, pretože sú často tým katalyzátorom, ktorý odštartuje vašu spisovateľskú kariéru. Skutočne nápady môžu byť stručné, ale budú obsahovať niečo, čo vás bude fascinovať. Napríklad môžu mať podobu „niekoho, kto vykoná niečo divné alebo objaví niečo nečakané“.

Vy, ako spisovateľ, potom máte v rukách záhadu, nad ktorou musíte premýšľať. Kto je tá osoba? Prečo to urobí? Alebo... Ako táto nečakaná vec vôbec vznikla? Aké budú následky? Čím divnejšia je udalosť, tým viac túžite po tom, aby ste našli odpovede. Takže váš príbeh bude o oboch – aj o udalosti aj o odpovediach na otázky, ktoré s ňou prichádzajú.

OBJAVTE SVOJU VÁŠEŇ

Písanie príbehu si vyžaduje veľa času a snahy. Budete žiť s postavami a svetom, ktorý vytvoríte, naozaj dlho. Takže si nevyberajte nápad, ktorý vás unudí alebo vás po čase začne rozčuľovať. Namiesto toho sa obzrite po námetoch, ktoré by vás mohli nadchnúť – tie, ktoré pre vás niečo znamenajú; tie, s ktorými vás bude baviť pracovať, na ktoré budete hrdí, že sú napísané.

Jeden spôsob, ako sprístupniť myseľ veľkým spisovateľským ideám je premýšľať o príbehoch iných ľudí, ktoré vo vás prebudili zaniehanie. Spýtajte sa samých seba, ktoré knihy alebo filmy vám dali najväčšiu radosť, zmenili váš pohľad na svet, alebo vás postihli celkom inak? Napíšte si zoznam týchto najobľúbenejších príbehov.

Potom sa pozrite na svoj zoznam a spýtajte sa sami seba, čo majú tieto príbehy spoločné.

Napríklad...

ŽÁNER. Preferujete beletriu alebo fantastické príbehy? Romány, záhady alebo science-fiction? Historické romány, fantasy alebo nejakú kombináciu? Majte na zreteli, že väčšina žánrov má veľmi voľnú definíciu a zvyknú sa prekrývať a miešať s inými žánrami, ako napríklad pri záhadách z minulosti, dobrodružstvách zo sveta sci-fi, paranormálne romány a ďalšie iné. Príbehy, ktoré sú zaradené do toho istého žánru, sa tiež líšia.

Hviezdne vojny a 1984 sú veľmi odlišné príbehy, pritom sa oba dajú charakterizovať ako sci-fi. Detektívka alebo nejaké poslanie môžu byť zasadené do starovekého Egypta alebo na planétu Mars. Takže dávajte pozor na to, čo majú vaše obľúbené príbehy spoločné, aj napriek tomu, že sa zdajú byť súčasťou iného žánru.

POSTAVY. O akých ľuďoch radi čítate? S ktorými charaktermi najviac sympatizujete a súcitíte s nimi? Máte radi príbehy o vyhnancoch a nezapadajúcich ľuďoch alebo bohatých a slávnych? Svetových lídroch alebo vodcoch gangov? Muža činov a plného odvahy? Ženy v zložitej situácii? Aké príbehy by, podľa vás, mali byť vyrozprávané?

PROBLÉMY. Všimajte si, či vaši obľúbení protagonisti čelia podobným problémom. S akými osobnými ťažkosťami alebo vonkajšími hrozbami zápasia? Majú podobné ciele (napríklad pomsta, záchrana, láska, sloboda, porozumenie, akceptácia, bohatstvo, objavenie pravdy, prehodnocovanie minulosti, udobrenie vo vzťahu, výhra vo vojne, prijatie zmeny, dosahovanie múdrosti, naplnenie sna, dosahovanie určitého veku, nájsť zmysel, ochrana slabých a nevinných, dodať príchut' životu...). Témy. Aké hodnoty sú obsiahnuté vo vašich obľúbených príbehoch? Aké lekcie sa v nich naučia postavy? Budte ochotní stráviť pri tomto procese nejaký čas – nie len jedno poobedie. Keď prehodnocujete svoje obľú-

bené príbehy, zapíšte si svoje myšlienky a objavy v čo najväčšom detaile. Po pár dňoch si ich prezrite a niečo k nim pridajte.

Je možné, že sa pri tomto cvičení naučíte niečo sami o sebe. Príbehy, ktoré nás najviac zasiahnu, sú väčšinou o postavách, ktoré zdieľajú naše obavy, problémy, hodnoty a ciele.

Zatiaľ čo premýšľate o svojich najobľúbenejších príbehoch, môžete zistiť (k veľkému prekvapeniu alebo zdeseniu), že to, čo pre vás znamenalo najviac nie je také, za aké ste to považovali. Ak áno, zagratulujte sami sebe, pretože ste získali nový uhol pohľadu.

Za tých pár dní premýšľania o obľúbených príbehoch sa toho môže stať oveľa viac a jedna z nich je zrod úžasnej spisovateľskej idey. Ak áno, tak heuréka. Zapište si ju.

Ak nie, to je tiež v poriadku. Aspoň máte jasnejšiu predstavu o tom, aký druh knihy chcete napísať. Je viac ako jeden spôsob ako naštartovať alebo presvedčiť svoju múzu aby vytvorila prúd námetov. Tak skúste tento nový prístup...

ZÁBAVA PRI SPISOVANÍ SYNOPSISÍ

Toto je jedna z najľahších ciest, ako vymyslieť nejakú myšlienku, ktorú môžete premeniť na knihu.

KROK 1. NÁJDITE NIEKOĽKO SYNOPSISÍ K UŽ EXISTUJÚCIM PRÍBEHOM.

Nájdete ich na obaloch kníh, televíznom programe alebo v zoznamoch filmov. Napríklad taká Internetová Filmová Databáza (IMDb) môže byť obrovským zdrojom na vytváranie námetov. Poskytuje súhrn synopsisí k takmer každému filmu, ktorý bol kedy natočený. Na stránke existuje zoznam 250-tich najlepších filmov (podľa hodnotenia používateľov) a najhoršiu 100-vku a takisto môžete abecedne prehľadávať filmy, ktoré majú synopsisy.

Vyberte si tie synopsisy, ktoré sú veľmi krátke, pravdepodobne jedna alebo dve vety budú stačiť.

KROK 2. VYTVORTE ORIGINÁLNE NÁPADY TÝM, ŽE ICH BUDETE POSTUPNE MENIŤ.

Vyberte si jednu synopsisu.

Len pre predstavu, vyberme si jednu synopsisu zo zoznamu na IMDb. Vyberieme si Tretí muž (The Third Man), pretože som tento film nikdy nevidel, takže nebudem mať žiadne anticipované myšlienky. (Tým je to jednoduchšie.) K tomuto filmu existuje niekoľko synopsisí, napísané rôznymi ľuďmi. Na toto cvičenie stačí tá najkratšia Tu je...

„Americký spisovateľ kriminálnych príbehov prichádza do povojnovej Viedne len pre to, aby našiel priateľa, ktorý tu na neho mal čakať, ten je však za záhadných okolností zavraždený. Následná záhada ho zamotá do záležitostí jeho priateľa na čiernom trhu, s národnou políciou a jeho českou priateľkou.“

Teraz si vyberte jednu vec, ktorú zmeníte na vybranej

synopse. Môže to byť naozaj čokoľvek. Napríklad, v tejto je hneď niekoľko vecí, ktoré by som mohol zmeniť...

1) „**Americký spisovateľ kriminálnych príbehov...**“ Čo ak by bol protagonistom diplomat alebo psychiater? Alebo kriminálnik na úteku pred zákonom? Alebo mladá dievča z dobrej rodiny, ktoré je na svojom prvom výlete v Európe predtým, než nastúpi na vysokú?

2) „**... prichádza do povojnovej Viedne...**“ Čo ak by sme namiesto tohto prostredia zvolili mesto na starom Západe? Alebo eskimácku dedinu? Alebo Indiu 15. storočia? Alebo vesmírnu základňu? Zmena prostredia tiež môže zahrňovať zmenu žánru, hlavne za predpokladu, že niektoré žánre sú definované práve miestom, na ktorom sa odohrávajú (napríklad westerny).

3) „**...aby našiel priateľa, ktorý tu na neho mal čakať, ten je však za záhadných okolností zavraždený.**“ Namiesto spisovateľovho priateľa, ktorý bol zavraždený, čo by sa stalo, ak by bol unesený alebo sa narodil kvôli úlohe získať ukradnutý poklad alebo bojuje, aby zachránil skupinu osirelých detí? Čo ak by ten priateľ požiadal spisovateľa, aby mu pomohol prepašovať niečo späť do Ameriky? Čo ak ten priateľ, ktorý na neho čakal, bol nakoniec podvodník a ten priateľ bol niekde inde?

4) „**Následná záhada ho zamotá do záležitostí jeho priateľa na čiernom trhu...**“ Čo ak ten priateľ nie je zapletený do záležitostí čierneho trhu ale bude s nejakou skupinou vytvorenou bývalými členmi komanda SS? Alebo člen ruskej tajnej služby? Alebo vojnový úžerník? Mohol by byť ošetrovateľ v Zoo, študent filmu, doktor alebo čokoľvek iné.

5) „**...s národnou políciou...**“ Čo ak by do toho všetkého nebola zapletená polícia a miesto toho sa rozhodla neangažovať sa do celej veci?

6) „**...a jeho českou priateľkou.**“ Čo ak je tá priateľka v skutočnosti nejaký homosexuál? Alebo nelegitímna dcéra jeho priateľa? Alebo manželka vplyvného politika?

7) **Mohol by som zmeniť žánr?** Pôvodný príbeh pôsobí ako detektívka alebo triler. Avšak, mohli by sme do toho vložiť nejakú romancu (pravdepodobne niekde medzi spisovateľa a priateľku jeho priateľa). Dokonca by

sme mohli zmeniť časť s vraždou len na pozadie celej romance. Mohli by sme to premeniť na detský príbeh alebo príbeh pre mládež tým, že by sme zmenili vek hlavných predstaviteľov. Pravdepodobne by sme mohli príbeh premeniť na horor, ak by sme pridali nadprirodzené prvky. (Je vrahom nejaká príšera? Je tá priateľka duch?) Ak by sa tá záhada nikdy nevyriešila, príbeh by dokonca mohol získať prvok dvojzmyselnosti, čo by ho mohlo premeniť na fantazijnú literatúru.

Ako vidíte, počet nových námetov z jedinej synopsisy je enormný.

V tomto prípade zvolím jednoduchosť. Pre jednu malú zmenu v synopse si za protagonistu zvolím „mladé dievča z dobrej rodiny, ktoré je na svojom prvom výlete v Európe predtým, než nastúpi na vysokú“.

KROK 3. PREPÍŠTE CELÚ SYNOPSISU, ZAČLEŇUJÚC TAK SVOJU ZMENU.

Pravdepodobne budete musieť zmeniť ďalších pár maličkostí, aby celá synopsisa po prvej zmene dávala zmysel. Napríklad povojnová Viedeň môže vyzeráť ako zvláštna voľba pre mladé dievča. Takže jej buď môžeme dať iný dôvod, prečo na tej výlet vyrazila, alebo môžeme zameniť prostredie za iné, napríklad za rok 2000. Taktiež, ak je z dobrej rodiny, pravdepodobne plánuje zostať s nejakou starou priateľkou svojej matky (ktorá na ňu môže dohliadnuť). Takže dostaneme...

„Mladé dievča z dobrej rodiny v roku 2000 dorazí do Viedne, aby ostalo pri starej priateľke svojej matky. Je to jej prvý výlet do Európy. Avšak, keď dorazí, priateľka jej matky je za záhadných okolností zavraždená. Následná záhada ju zamotá do záležitostí juj priateľky na čiernom trhu, s národnou políciou a jej českým manželom.“

KROK 4. PRISPÔSOBTE NÁMET SVOJIM ZÁUJOMOM.

Prehodnoťte, čo ste sa dozvedeli o druhu príbehu, ktorý chcete napísať. Dokáže prepísať synopsisu tak, aby obsahovala problém alebo situáciu, ktorá vás zaujíma alebo tam zasadiť protagonistu, ktorému rozumiete?

Napríklad, ak máte radi príbehy o ľuďoch s potlačeným nadaním, ktorí dostanú šancu zažiariť. Takže, pravdepodobne, dáme hlavnej postave unikátny zmysel na riešenie záhad. Možno plánuje študovať kriminológiu na vysokej (možno je to rebelka). Takže zatiaľ čo by jej rodičia boli radi, keby sa po tej vražde vrátila domov,

ona sa rozhodne ostať, snažiac sa vypátrať, čo sa stalo.

KROK 5. ZMEŇTE NEJASNOSTI NA ŠPECIFIKÁ.

Na začiatku je slovo „zamotá“ trochu neurčité. Takisto je na tom výraz „záhadných okolností“. Potom je dobrý nápad zmeniť tieto výrazy na špecifické detaily.

Český manžel rodinnej priateľky pravdepodobne plánoval využiť hlavnú hrdinku, aby prepašoval ukradnutú miniatúrnu maľbu do Ameriky, tak, že ju ukryje do knihy, ktorú jej daruje. Pravdepodobne to ukradol od gangstra, ktorý náhodou zavraždil onú ženu, zatiaľ čo prehládaval jej dom, snažiac sa získať ten objekt späť. Ten chýbajúci motív pre vraždu by sa dal považovať za tú záhadnú časť.

Takže dostaneme...

„Mladé dievča z dobrej rodiny v roku 2000 dorazí do Viedne, aby ostalo pri starej priateľke svojej matky. Je to jej prvý výlet do Európy. Avšak, keď dorazí, priateľka jej

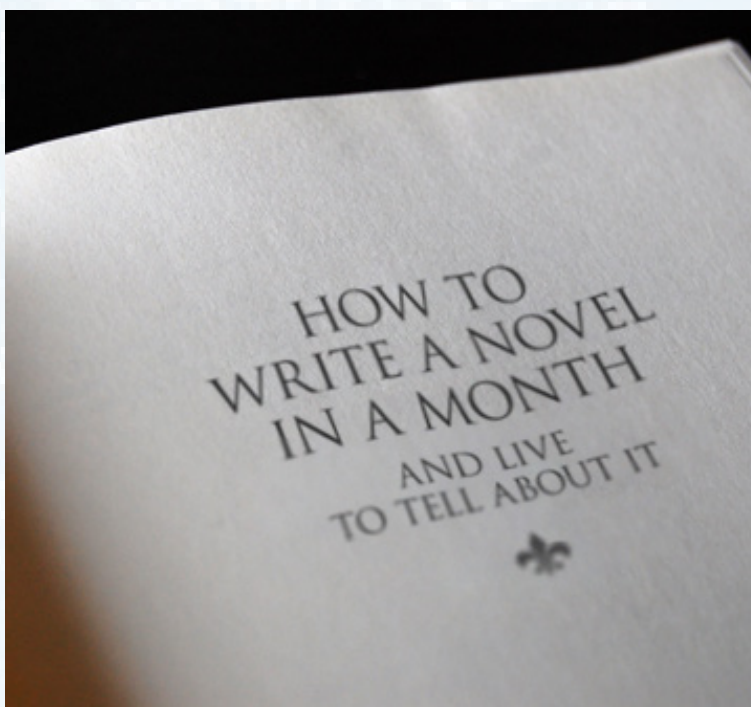
matky je za záhadných okolností zavraždená. Dievča sa rozhodne vyšetriť ten zločin na vlastnú päsť. Je prenasledovaná gangstromi, ktorí si myslia, že by mohla mať ukradnutý obraz, ktorý im patrí a potom aj polícii, ktorá ju chce využiť ako návnadu na chytenie tých gangstrov. Medzitým jej vo vyšetrovaní začne pomáhať manžel zavraždenej ženy, ktorý ju chce využiť, aby mohol ukradnutý obraz prepašovať von z krajiny.“

KROK 6. ROZHODNITE O ZAKONČENÍ.

Špecifikum synopsisí nájdených na internete alebo kdekoľvek inde je, že vo všeobecnosti nespomínajú vyvrcholenie príbehu. (Nechcú zničiť zážitok tým, ktorí nevideli alebo nečítali daný príbeh.) Takže si jedno vymyslíte. V príklade, ktorý sme použili, by sme pravdepodobne mohli dovoliť tomuto dievčaťu vyriešiť celú záhadu a dosadiť zákerného manžela do väzenia. Ale to len za predpokladu, že máte radi príbehy, kde spravodlivosť vyhráva.

Na pripomenutie, vážne netuším, ako sa vyvíja dejová línia vo filme Tretí muž, takže dúfam, že je odlišná od novej verzie. Avšak, ak by som chcel tento konkrétny nápad použiť na napísanie knihy, určite by som sa uistil, že toho zmením tak veľa, že v čase dokončovania by bol môj príbeh považovaný za jednoznačný originál.

KROK 7. OPAKUJTE PROCES AŽ DOVTEDY, KÝM NEMÁTE VEĽKÉ MNOŽSTVO NÁMETOV, Z KTORÝCH SI

MÔŽETE VYBRAŤ TEN JEDEN, KTORÝ BUDETE MILOVAŤ.

Využite tento proces, aby ste vytvorili kvantum nových myšlienok. Môžete vymyslieť niekoľko nových námetov len použitím tej istej synopsy, alebo použite množstvo iných synopsí. Snažte sa vymyslieť tucet alebo aj viac nových nápadov predtým, než si vyberiete ten jeden správny pre vašu knihu.

V prípade, že zastávate názor, že je táto metóda podvádzanie a že by ste mali prísť s absolútne originálnym námetom, dovoľte mi pripomenúť vám, že tie isté myšlienky boli použité niekoľkokrát rôznymi autormi.

Napríklad aj táto...

„Osirený chlapec je vychovávaný bezmocným strýkom, ale dohliada na neho starý čarodejník. Keď chlapec dosiahne správny vek, starý čarodej mu prezradí pravdu o jeho pravých predkoch a pomôže mu prebudiť schopnosti na to, aby mohol pomstiť smrť svojho otca.“

To je základná myšlienka pre príbehy *Kráľ Artuš*, *Harry*

Potter, *Hviezdne vojny*, *Eragon* a veľké množstvo ďalších kníh a filmov. Napríklad, ak zmeníme slovo „schopnosti“ na „spoločenské tance“ dostaneme podklad pre austrálsky film *Tanec v srdci*. Zmeňme to na „talent na varenie polievok“ a dostaneme základ pre japonský film *Tampopo*.

Podobne si námet z románu Jane Austenovej *Pýcha a Predsudok* požičala aj Helen Fieldingová.

„Mladá žena sa chce vydať z lásky skôr než pre peniaze. Ale odhaľuje, že z jej dvoch nápadníkov, je chudobný muž, ktorý sa jej spočiatku zapáči, skutočný zloduch, zatiaľ čo je boháč, ktorého spočiatku nenávidí, skutočne hodný jej lásky.“

... a prepracovala ho na originálnu knihu *Denník Bridget Jonesovej*.

Rozum a cit od Jane Austenovej sa rovnako stal základom pre bojový film *Tiger a drak*.

Nazývame to plagiátorstvom? Nie, pretože spisovatelia z pôvodných diel prebrali len základnú myšlienku. Urobili obrovské zmeny v prostredí, príbehu a postavách v snahe vytvoriť nový a originálny kus fantázie. A to je úplne legitímne.

HLADANIE NÁMETOV V SKUTOČNOM ŽIVOTE

Ďalší zdroj námetov môžete nájsť v skutočnom živote. Príhody, ktoré sa vám stanú, alebo niekomu, koho poznáte, alebo dokonca udalosti v správach môžu byť základom pre nápad, ak vám pripadajú nezvyčajné.

Prvú vec, ktorú musíte urobiť pri preberaní námetov zo skutočného života pre svoju knihu je, že musíte zmeniť postavu, ktorej sa to má prihodiť.

Veď nakoniec nepíšete biografiiu. Píšete knihu. Ak by ste skúšali využiť skutočnú osobu ako postavu svojho príbehu, mohli by vzniesť námietky. Alebo ešte horšie, mohli by požadovať nejakú kontrolu nad tým, ako ich zobrazíte. A to je hádka, ktorú si chcete ušetriť.

Takže vytvorte inú postavu, ktorej sa daná príhoda stane. A zatiaľ čo ste už pri tom, nevyberajte len tak nejaký starý charakter. Vyberte si postavu, pre ktorú bude tá príhoda naozaj rušivá, vyzývajúca, zahanbujúca, idúca na nervy alebo nejaká iná spojená s emóciami.

Takisto je dôležité, aby ste si uvedomili, že skutočný život nie je príbeh. Skutočný život sa proste deje. Príbehy sú o zobrazení nejakých udalostí a skúseností, ktoré sa životu podobajú, ale musíte to robiť spôsobom, ktorý im dá zmysel.

Keď využívate skutočnú životnú skúsenosť ako základ príbehu, musíte ju vyrozprávať spôsobom, ktorý bude mať nejaký význam. Dokonca aj vtedy, ak jediné, čo pridávate, je váš uhol pohľadu, vytvoríte zmysluplný kontext. Ale viac ako pravdepodobne budete potrebovať nejaké ďalšie zmeny a doplnenia.

Aby ste vytvorili zmysel, potrebujete aj dramatickú štruktúru. Budete sa musieť rozhodnúť, či táto príhoda bude tvoriť konflikt, vyvrcholenie alebo rozuzlenie príbehu. Budete potrebovať odpovede na otázky, ktoré sa spájajú s akoukoľvek inou myšlienkou: Kto sú ti zangažovaní ľudia? Prečo robia to, čo robia? Alebo... Ako sa táto divná udalosť prihodila? Aké sú následky? A budete musieť vymyslieť dopĺňajúce charaktery a zápletky v pozadí.

Ďalšia vec, ktorú by ste mali zvážiť, keď vymýšľate knihu na základe príhody zo skutočného života je, či dokážete zvýšiť emóciu obsiahnutú v tej udalosti. Ak to bolo zahanbujúce, dokážete tú hanbu znásobiť? Ak to bolo desivé, dokáže to ešte zhoršiť? Experimentovanie s rozličnými nápadmi stojí za to, aby ste videli, či dokážete vystupňovať napätie bez toho, aby ste nejakú poškodili vierohodnosť príbehu.

Z originálneho článku **NOVEL WRITING IDEAS: HOW TO GET THEM** uverejneného na stránke *how-to-write-a-book-now.com* preložila:

Lili

CHCETE SA K NÁM PRIDAŤ?

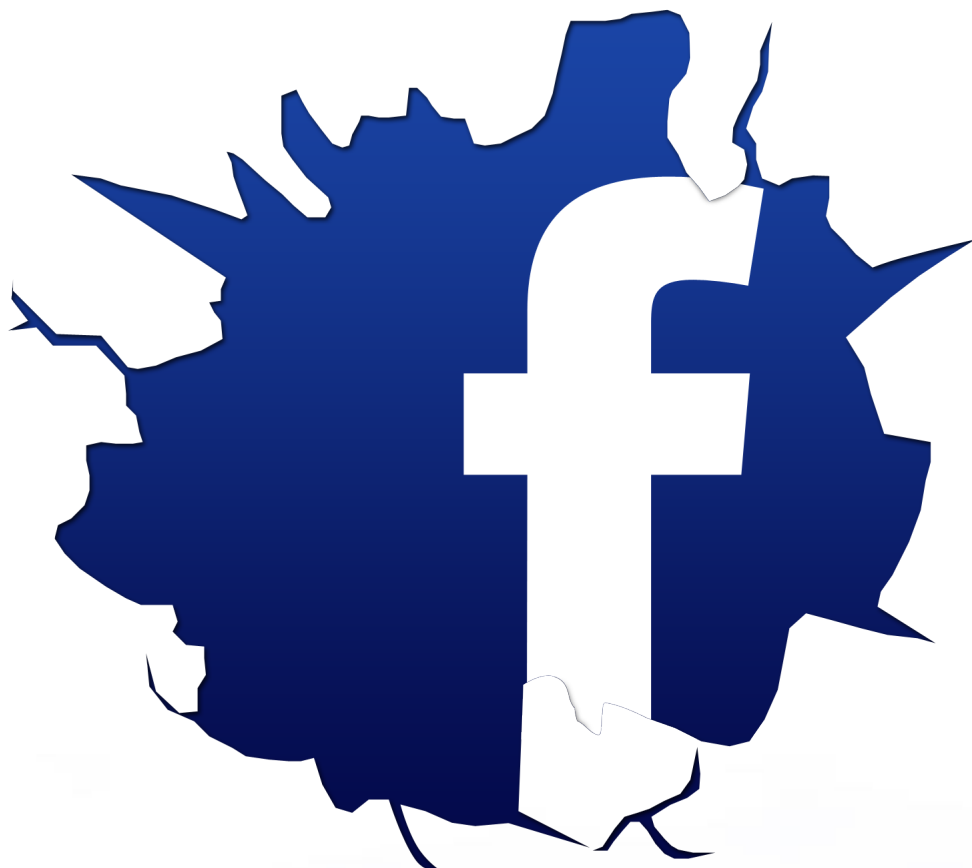
Máte nápad na článok, alebo chcete prispieť novou rubrikou? Radi recenzujete knihy a hľadáte priestor? Alebo len chcete zviditeľniť svoju tvorbu alebo niekomu ponúknuť pomoc?

Ak máte záujem pošlite nám svoje príspevky do časopisu na náš mail:

redakcia.ourmagazine@gmail.com

a podieľajte sa s nami na jeho výrobe.

Tím Our Magazine

už aj na
facebooku
Our Magazine

